

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 14^ο Τριμελές

Αποτελούμενο από τους: Αθανάσιο Κουτρίκη, Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Αναστάσιο Σάββα – Εισηγητή και Φωτεινή Καρβελά, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και Γραμματέα την Αλεξάνδρα Ντούβλη, δικαστική υπάλληλο,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 10 Νοεμβρίου 2021, για να δικάσει την από 23 Οκτωβρίου 2020 (Αριθμ. καταχ.: ΠΡ1011/26.10.2020) προσφυγή

τ ο υ [] του [] κατοίκου [] [] που παραστάθηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο του Μαρία Άννα Αλεξίου, η οποία κατέθεσε δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., περί μη εμφανίσεώς της

κ α τ ά της Επιτροπής Ανταγωνισμού, που εδρεύει στην Αθήνα (Κότσικα 1^ο και Πατησίων 70) και παραστάθηκε με τη Δικαστική Πληρεξούσια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Ρέα-Ειρήνη Διαμαντάτου.

Στη δίκη παρεμβαίνει υπέρ της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την από 24.2.2021 (αριθμ. καταχ. ΠΜΒ22/24.2.2021) παρέμβασή της, η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΜΑ.ΒΙ.Ζ. Α.Ε.», η οποία εδρεύει στη Νεάπολη Κοζάνης (5^ο χιλιόμετρο Νεαπόλεως-Κοζάνης) και παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ευάγγελο-Παναγιώτη Λιάσκο, ο οποίος κατέθεσε δήλωση, σύμφωνα με το άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., περί μη εμφανίσεώς του.

Η κρίση του είναι η εξής:

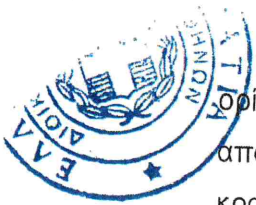
1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την οποία καταβλήθηκε το κατ' άρθρο 45 παρ. 2 του ν. 3959/2011 παράβολο των 750 ευρώ (κωδικός ηλεκτρονικού παραβόλου []), ο προσφεύγων,



εκτροφέας γουνοφόρων ζώων τύπου «μινκ», ζητά παραδεκτώως την ακύρωση της 711/2020 απόφασης της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία απορρίφθηκε η 2538/2.5.2017 καταγγελία του κατά της παρεμβαίνουσας εταιρείας για παραβίαση του άρθρου 2 του ν. 3959/2011, λόγω της άρνησής της να του χορηγήσει ζωοτροφές τον Αύγουστο του 2014, κατά κατάχρηση της δεσπόζουσας θέσης της στην αγορά προμήθειας τροφής για τα ως άνω ζώα.

2. Επειδή, παραδεκτώως παρεμβαίνει, κατ' άρθρ. 113 και 114 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), υπέρ της Επιτροπής Ανταγωνισμού η ανώνυμη εταιρεία «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΩΟΤΡΟΦΩΝ Α.Ε.», με προφανές έννομο συμφέρον προς απόρριψη της κρινόμενης προσφυγής και διατήρηση σε ισχύ της 711/2020 απόφασης της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με την οποία απορρίφθηκε η 2538/2.5.2017 καταγγελία του προσφεύγοντος σε βάρος της. Για την άσκηση της κρινόμενης πρόσθετης παρέμβασης καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο κατ' άρθρο 45 παρ. 2 του ν. 3959/20122 (κωδικός ηλεκτρονικού παραβόλου).

3. Επειδή, στο άρθρο 2 του ν. 3959/2011 «Προστασία του Ελεύθερου Ανταγωνισμού» (Α' 93) ορίζονται τα εξής: «1. Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσπόζουσας θέσης στο σύνολο ή μέρος της αγοράς της Ελληνικής Επικράτειας. 2. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση μπορεί να συνίσταται ιδίως: α) στην άμεση ή έμμεση επιβολή μη εύλογων τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής, β) στον περιορισμό της παραγωγής, της διάθεσης ή της τεχνολογικής ανάπτυξης με ζημία των καταναλωτών, γ) στην εφαρμογή στο εμπόριο άνισων όρων για ισοδύναμες παροχές, ιδίως στην αδικαιολόγητη άρνηση πώλησης, αγοράς ή άλλης συναλλαγής, με αποτέλεσμα να περιέρχονται ορισμένες επιχειρήσεις σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό, δ)...». Περαιτέρω, στο άρθρο 14 παρ. 1 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων άλλων αρχών που ορίζονται με σχετική διάταξη νόμου, η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αρμόδια για την τήρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου και των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Εξάλλου, η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας



ορίζει στο άρθρο 82 ότι: «Είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και απαγορεύεται, κατά το μέτρο που δύναται να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσπόζουσας θέσης τους εντός της κοινής αγοράς ή σημαντικού τμήματός της. Η κατάχρηση αυτή δύναται να συνίσταται ιδίως: α) στην άμεση ή έμμεση επιβολή μη δίκαιων τιμών αγοράς ή πωλήσεως ή άλλων όρων συναλλαγής, β) στον περιορισμό της παραγωγής, της διαθέσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως επί ζημία των καταναλωτών, γ) στην εφαρμογή ανίσων όρων επί ισοδυνάμων παροχών έναντι των εμπορικώς συναλλασσομένων, με αποτέλεσμα να περιέρχονται αυτοί σε μειονεκτική θέση στον ανταγωνισμό, δ).....». Ειδικώς, ως προς την άρνηση προμήθειας εκ μέρους της δεσπόζουσας επιχείρησης, η από 5.12.2008 Ανακοίνωση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων «Κατευθύνσεις σχετικά με τις προτεραιότητες της Επιτροπής κατά τον έλεγχο της εφαρμογής του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ σε καταχρηστικές συμπεριφορές αποκλεισμού που υιοθετούν δεσπόζουσες επιχειρήσεις» ορίζει σχετικά τα εξής : «74. Κατά τον καθορισμό των προτεραιοτήτων της όσον αφορά τον έλεγχο της εφαρμογής, η Επιτροπή ξεκινά από τη θέση ότι, γενικά, κάθε επιχείρηση, δεσπόζουσα ή όχι, θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να επιλέγει τους εμπορικούς εταίρους της και να διαθέτει ελεύθερα τα περιουσιακά στοιχεία της. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι κάθε παρέμβαση βάσει του δικαιίου του ανταγωνισμού χρειάζεται προσοχή, ιδίως όταν η εφαρμογή του άρθρου 82 θα συνεπαγόταν την επιβολή υποχρέωσης προμήθειας στη δεσπόζουσα εταιρεία. Η ύπαρξη μίας τέτοιας υποχρέωσης, ακόμη και όταν πρόκειται για δίκαιη αμοιβή, ενδέχεται να αποθαρρύνει τις εταιρείες από το να επενδύσουν και να καινοτομήσουν, και κατ'αυτόν τον τρόπο να ζημιώσει ενδεχομένως τους καταναλωτές. Εάν γνωρίζουν ότι ενδέχεται να έχουν καθήκον προμήθειας ακόμη και παρά τη θέλησή τους, δεσπόζουσες επιχειρήσεις, ή επιχειρήσεις που προβλέπουν ότι μπορεί να καταστούν δεσπόζουσες, ενδέχεται να μην επενδύσουν ή να επενδύσουν λιγότερο στη συγκεκριμένη δραστηριότητα. Επιπλέον, αυτό ενδέχεται να δελεάσει τους ανταγωνιστές να χρησιμοποιήσουν δωρεάν τις επενδύσεις της δεσπόζουσας επιχείρησης αντί να επενδύσουν οι ίδιοι. Καμία



από τις συνέπειες αυτές δεν θα ήταν μακροπρόθεσμα προς όφελος των καταναλωτών.75. Τυπικά προβλήματα ανταγωνισμού δημιουργούνται όταν η δεσπόμενη επιχείρηση ανταγωνίζεται στην αγορά «επόμενου σταδίου» τον αγοραστή που αρνείται να προμηθεύσει... Ο όρος «αγορά επόμενου σταδίου» χρησιμοποιείται σε σχέση με την αγορά για την οποία η εισροή που μία εταιρεία αρνείται να παράσχει είναι απαραίτητη για την κατασκευή προϊόντος ή την παροχή υπηρεσίας... 76... 77. Η έννοια της άρνησης προμήθειας καλύπτει ευρύ φάσμα πρακτικών, όπως την άρνηση προμήθειας προϊόντων σε παλαιούς και νέους πελάτες... 78... 79. Τέλος, αντί να αρνηθεί να προμηθεύσει ένα προϊόν, μια δεσπόμενη επιχείρηση μπορεί να το χρεώνει στην αγορά προηγούμενου σταδίου σε τιμή που συγκρινόμενη με την τιμή που χρεώνει στην αγορά επόμενου σταδίου, ενδέχεται να μην επιτρέπει ακόμη και σε έναν εξίσου αποτελεσματικό ανταγωνιστή να έχει εμπορικό κέρδος στην αγορά επόμενου σταδίου με κάποια διάρκεια (επονομαζόμενη «συμπίεση του περιθωρίου κέρδους»)... 80. Η Επιτροπή θα θεωρεί τις πρακτικές αυτές ως προτεραιότητες ελέγχου, εφόσον ισχύουν όλες οι ακόλουθες περιστάσεις: -η άρνηση αφορά προϊόν ή υπηρεσία που αντικειμενικά χρειάζεται μια εταιρεία για να ασκήσει αποτελεσματικό ανταγωνισμό σε αγορά επόμενου σταδίου· -η άρνηση ενδέχεται να οδηγήσει σε εξάλειψη του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά επόμενου σταδίου· και -η άρνηση ενδέχεται να αποβεί σε ζημία των καταναλωτών.

4. Επειδή, κατά την έννοια του ανωτέρω διατάξεων (άρθρου 82 Συνθ.Ε.Κ., ήδη 102 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του ν. 3959/2011, πρώην άρθρου 2 του ν. 703/1977), η δεσπόμενη θέση ή κατοχή υπερβάλλουσας οικονομικής δύναμης μιας επιχείρησης προϋποθέτει – κατ' αρχάς – ένα σημαντικό μερίδιο αγοράς. Στις περιπτώσεις που το μερίδιο αγοράς είναι ιδιαίτερα υψηλό και διατηρείται παράλληλα για μεγάλο χρονικό διάστημα, αυτό αποτελεί, εκτός εξαιρέσεων, αποδεικτικό στοιχείο για την ύπαρξη δεσπόμενης θέσης μιας επιχείρησης. Όπως έχει κριθεί, τμήμα της αγοράς ανώτερο του 50% αποτελεί, καθ' εαυτό απόδειξη της υπάρξεως δεσπόμενης θέσης στην οικεία αγορά (ΔΕΚ C-62/86 AKZO Chemie σκ. 60, France Telecom σκ. 100 και 103, T-191/98, T212/98 έως T214/98 Atlantic Container Line AB σκ. 907).



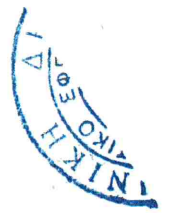
Επιπροσθέτως, απαιτείται η επιχείρηση να έχει την πραγματική δυνατότητα να επηρεάζει μονομερώς τους όρους της αγοράς, δηλαδή η θέση της να της επιτρέπει να παρεμποδίζει τη διατήρηση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, διαμορφώνοντας σε σημαντικό βαθμό ανεξάρτητη επιχειρηματική συμπεριφορά σε σχέση με τους ανταγωνιστές, τους πελάτες και τους καταναλωτές. Η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης μπορεί να απορρέει και από το συνδυασμό διαφόρων παραγόντων, οι οποίοι εάν θεωρηθούν αυτοτελώς, δεν πιστοποιούν την ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης μιας επιχείρησης, όταν όμως συνδυασθούν μεταξύ τους οδηγούν στη δημιουργία της, όπως προπάντων είναι η οικονομική δύναμη και η τεχνολογική υπεροχή της επιχείρησης σε σχέση με άλλους ανταγωνιστές της, το εύρος των προϊόντων και το μερίδιο των ανταγωνιστών της στην ίδια αγορά, καθώς και η δυνατότητα πρόσβασης, αλλά και επιβίωσης εκεί νέων ανταγωνιστών. Οι ανωτέρω διατάξεις δεν απαγορεύουν πάντως την κατοχή ή την απόκτηση δεσπόζουσας θέσης στην αγορά, αλλά μόνο την καταχρηστική εκμετάλλευσή της, χωρίς ωστόσο οι διατάξεις αυτές να προσδιορίζουν τα στοιχεία που καθιστούν την επιχειρηματική συμπεριφορά καταχρηστική, περιοριζόμενες στην ενδεικτική μόνο αναφορά ορισμένων μορφών καταχρηστικής συμπεριφοράς, οι οποίες, εφόσον προέρχονται από επιχείρηση που κατέχει δεσπόζουσα θέση, συνιστούν καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης της και είναι *ex lege* παράνομες, εκτός αν συντρέχουν κατ' εξαίρεση σπουδαίοι λόγοι, οι οποίοι στο πλαίσιο των αντιτιθέμενων συμφερόντων των παραγόντων της αγοράς δικαιολογούν τη συμπεριφορά αυτή. Για τη διαπίστωση έτσι της ύπαρξης καταχρηστικής επιχειρηματικής συμπεριφοράς, κρίσιμος είναι ο σκοπός των ανωτέρω διατάξεων, που συνίσταται στην προστασία της οικονομικής ελευθερίας των τρίτων, αλλά και του ίδιου του συστήματος της αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό η καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης της επιχείρησης κρίνεται με βάση την αντικειμενική συμπεριφορά της, εφόσον αυτή της επιτρέπει να επιβάλλει τους όρους της στις συναλλαγές και να επηρεάζει τη διάρθρωση της αγοράς, στην οποία, λόγω της παρουσίας της, ο ανταγωνισμός είναι ήδη εξασθενημένος και η επιχείρηση αυτή, χρησιμοποιώντας διαφορετικές μεθόδους από αυτές που εφαρμόζονται υπό κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού σε προϊόντα ή υπηρεσίες



που αποτελούν το αντικείμενο των εμπορικών της δραστηριοτήτων, παρεμποδίζει τη διατήρηση του επιπέδου του εναπομένοντος ανταγωνισμού ή την ανάπτυξή του. Κατά συνέπεια, νομικώς κρίσιμη είναι η επιχειρηματική συμπεριφορά καθ' εαυτή και όχι τα κίνητρα ή οι σκοποί της, που έχουν επιβαρυντικό ή, αναλόγως, ελαφρυντικό ρόλο. Η ύπαρξη δεσπόζουσας θέσης εξετάζεται πάντοτε σε συνάρτηση με συγκεκριμένη αγορά, η οποία οριοθετείται είτε ως προς τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες (σχετική αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών) είτε γεωγραφικώς (σχετική γεωγραφική αγορά). Ως σχετική αγορά προϊόντων ή υπηρεσιών νοείται εκείνη που περιλαμβάνει όλα τα προϊόντα ή υπηρεσίες που θεωρούνται ομοειδή και εναλλάξιμα από τη σκοπιά της ζήτησης ή της προσφοράς λόγω των ιδιοτήτων, της τιμής τους και της χρήσης για την οποία προορίζονται, με βασικό δηλαδή κριτήριο τη λειτουργική εναλλαξιμότητά τους, ενώ ως σχετική γεωγραφική αγορά νοείται η περιοχή, μέσα στα όρια της οποίας δραστηριοποιούνται και ανταγωνίζονται οι επιχειρήσεις ως πωλητές ή αγοραστές των διαθέσιμων ομοειδών και εναλλάξιμων προϊόντων ή υπηρεσιών. Εξάλλου, οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3959/2011 (πρώην άρθρ. 2 του ν. 703/1977) αποδίδουν ως εσωτερικό δίκαιο τις ρυθμίσεις του άρθρου 82 ΣυνθΕΚ, που απαγορεύει την καταχρηστική επιχειρηματική συμπεριφορά στα ευρύτερα όρια του ευρωπαϊκού κοινοτικού χώρου με στόχο την ολοκλήρωση της κοινής αγοράς μεταξύ των κρατών - μελών (άρθρο 2 και 3 παρ.1 εδαφ. γ' και ζ' ΣυνθΕΚ), που αντανακλά και στην προστασία της οικονομικής ελευθερίας των δραστηριοποιούμενων στο χώρο αυτό τρίτων. Ενδέχεται έτσι η ίδια συμπεριφορά να είναι καταχρηστική τόσο κατά το άρθρο 2 του ν. 3959/2011 (πρώην άρθρ. 2 του ν.703/1977) όσο και κατά το άρθρο 82 ΣυνθΕΚ, με κοινό πάντως κριτήριο εφαρμογής και στις δυο περιπτώσεις αυτό της εδαφικότητας, δηλαδή η καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας επιχειρηματικής θέσης επισύρει την εφαρμογή του ενός ή και των δυο αυτών άρθρων όταν έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή της οικονομικής ελευθερίας του τρίτου και κατά προέκταση την υπόσταση της οικονομίας της αγοράς μέσω της νόθευσης του ανταγωνισμού στην Ελλάδα ή αναλόγως στον (ή και στον) κοινοτικό χώρο. Ειδικότερα κατά το άρθρο 82 ΣυνθΕΚ, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και απαγορεύεται, κατά το μέτρο που δύναται



να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών-μελών, η καταχρηστική εκμετάλλευση από μια ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσπόζουσας θέσης τους εντός της κοινής αγοράς ή σημαντικού τμήματός της, η κατάχρηση δε αυτή δύναται να συνίσταται, μεταξύ άλλων, στον περιορισμό της παραγωγής, της διάθεσης ή της τεχνολογικής ανάπτυξης επί ζημία των καταναλωτών. Επομένως, ο περιορισμός της παραγωγής ή διάθεσης των προϊόντων ή υπηρεσιών από επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση στον κοινοτικό χώρο αποτελεί καθ' εαυτή (per se) καταχρηστική συμπεριφορά, εκτός αν συντρέχουν, κατά τα προεκτεθέντα, σπουδαίοι και πάλι λόγοι, οι οποίοι, στο πλαίσιο των αντιτιθέμενων συμφερόντων των παραγόντων της αγοράς, δικαιολογούν κατ' εξαίρεση τη συμπεριφορά αυτή. Στο πλαίσιο αυτό η άρνηση επιχείρησης με δεσπόζουσα θέση στην αγορά ενός προϊόντος να ικανοποιήσει, ολικώς ή μερικώς, τις συνηθισμένες παραγγελίες παλαιού πελάτη της ως προς το προϊόν αποτελεί καταχρηστική εκμετάλλευση της θέσης της κατά την έννοια του άρθρου 82 ΣυνΘΕΚ, όταν η συμπεριφορά της αυτή, που θίγει την οικονομική ελευθερία εμπορικού εταίρου, περιορίζοντας ή εξαλείφοντας τις συνθήκες ανταγωνισμού, δεν είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη (ΔΕΚ απόφαση της 6ης Μαρτίου 1974 6/73 και 7/73 Commercial Solvents Corporation κατά Επιτροπής σκέψη 25, ΔΕΚ απόφαση της 14.2.1978 υπόθεση 27/1976 UNITED BRANDS και UNITED BRANDS CONTINENTAL κατά Επιτροπής ΕΚ, σκέψεις 75,182 και 183 και απόφαση της 15.3.2007 υπόθεση C-95/2004 BRITISH AIRWAYS κατά Επιτροπής ΕΚ, σκέψη 69). Ειδικότερα, σύμφωνα με την τελευταία αυτή απόφαση (σκέψη 143), η ειδική απαγόρευση της δυσμενούς διακρίσεως στην οποία αναφέρεται το άρθρο 102, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ έχει ως σκοπό να εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό εντός της εσωτερικής αγοράς. Η εμπορική συμπεριφορά της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχείρησης δεν επιτρέπεται να νοθεύει τον ανταγωνισμό στην αγορά προηγούμενου ή επόμενου σταδίου, ήτοι τον ανταγωνισμό μεταξύ προμηθευτών ή μεταξύ πελατών της επιχείρησης αυτής. Οι αντισυμβαλλόμενοι της εν λόγω επιχείρησης δεν πρέπει ούτε να ευνοούνται ούτε να περιέρχονται σε μειονεκτική θέση στο πλαίσιο του μεταξύ τους ανταγωνισμού. Στο πλαίσιο αυτό, η καταχρηστική συμπεριφορά δεν είναι απαραίτητο να έχει επιπτώσεις στην



ανταγωνιστική θέση της ίδιας της δεσπόζουσας επιχειρήσεως, εντός της ίδιας της αγοράς όπου αυτή δραστηριοποιείται και σε σχέση με τυχόν δικούς της ανταγωνιστές.

5. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα : Ο προσφεύγων συνέστησε το έτος 2006 με τον αδερφό του [] την ομόρρυθμη εταιρία με την επωνυμία [] και έδρα την Γαλατινή Κοζάνης με αντικείμενο δραστηριότητας την εκτροφή γουνοφόρων ζώων τύπου «μινκ» και κατ' επέκταση την παραγωγή και εμπορία δερμάτων από τα ζώα αυτά, ενώ το 2011 ίδρυσε τη δική του ατομική επιχείρηση με το ίδιο αντικείμενο. Η ως άνω εταιρεία, όπως η ατομική επιχείρηση του προσφεύγοντος, δεν διέθεταν την κατάλληλη υποδομή για την παρασκευή με ίδια μέσα των τροφών για τα εκτρεφόμενα ζώα και, για το λόγο αυτό, προμηθεύονταν τις σχετικές ζωοτροφές από την παρεμβαίνουσα εταιρία, η οποία διαθέτει εργοστάσιο παραγωγής νωπής ζωοτροφής για γουνοφόρα ζώα, η οποία αποτελείται κυρίως από ζωικά υποπροϊόντα κατηγορίας III (προϊόντα ζωικής προέλευσης ή άλλα προϊόντα που λαμβάνονται από ζώα και δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο). Με την 2538/2.5.2017 καταγγελία του που υπέβαλε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού κατά της παρεμβαίνουσας ο προσφεύγων υποστήριξε ότι η τελευταία, αρνούμενη να χορηγήσει στην ατομική του επιχείρηση ζωοτροφές τον Αύγουστο του 2014, καταχράστηκε τη δεσπόζουσα θέση της στην αγορά προμήθειας τροφής για γουνοφόρα ζώα, κατά παράβαση του άρθρου 2 του ν. 3959/2011. Ειδικότερα, ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, τα εξής : Κατά την έναρξη της ατομικής επιχείρησής του η δυναμικότητά της ανερχόταν σε δύο χιλιάδες (2000) περίπου θηλυκά μινκ («μάνες», ήτοι μητέρες γουνοφόρων ζώων), τα οποία σκόπευε να αυξήσει σε 10.000 ζώα αναπαραγωγής μέσω της δημιουργίας μίας σύγχρονης φάρμας, η οποία να υιοθετεί όλες τις τελευταίες επιστημονικές και τεχνολογικές μεθόδους εκτροφής γουνοφόρων ζώων. Για το σκοπό δε αυτό εντάχθηκε στο «Μέτρο 121» του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων περί «Εκσυγχρονισμού γεωργικών εκμεταλλεύσεων», που εγκρίθηκε στις 18.2.2011 και περιλάμβανε επενδυτικό σχέδιο συνολικού προϋπολογισμού 498,7 χιλ €, από το οποίο θα ελάμβανε επιχορήγηση ύψους



299,2 χιλ € περί τα μέσα Δεκεμβρίου 2014, μετά την υλοποίηση των σχετικών εργασιών επέκτασης της φάρμας του, οι οποίες και πραγματοποιήθηκαν κατά το διάστημα 2012 – 2014. Αρωγός στην προσπάθειά επέκτασης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων του υπήρξε εξ αρχής η παρεμβαίνουσα, η οποία, κατά τους ισχυρισμούς του, συγκαταλέγεται στις πιο κερδοφόρες ελληνικές εταιρείες και κατείχε μονοπωλιακή θέση στην αγορά προμήθειας τροφής για τα συγκεκριμένα ζώα. Σύμφωνα με τα καταγγελλόμενα, η παρεμβαίνουσα του είχε υποσχεθεί προφορικά τη χορήγηση ανοικτής πίστωσης (χωρίς προσδιορισμό ανωτάτου ορίου) για τις διαδοχικές πωλήσεις ζωοτροφών που του παρείχε αδιαλείπτως, ενώ τον είχε θέσει και εκτός της τηρούμενης από αυτήν λίστας αναμονής νέων εκτροφέων, εξαιτίας της μακροχρόνιας επαγγελματικής συνεργασίας τους. Συναφώς, υποστήριξε ότι στις 07.06.2011, έλαβε από την παρεμβαίνουσα προσφορά – προτιμολόγιο για την αγορά εξοπλισμού (κυρίως «κλωβών» για ζώα «μινκ») συνολικής αξίας €, τον οποίο και εν συνεχεία παρέλαβε, ενώ αυτή παρέδιδε καθημερινά με τα οχήματά της στις εγκαταστάσεις του ζωοτροφές, οι ποσότητες των οποίων τελούσαν σε συνάρτηση κυρίως με την περίοδο του ετήσιου παραγωγικού κύκλου εκτροφής των γουνοφόρων ζώων «μινκ» και υπολογίζονταν σε άνω του ενός τόνου βάρους και ότι στο τέλος κάθε μήνα εκδιδόταν ένα συνολικό τιμολόγιο πώλησης. Επίσης, ανέφερε ότι ανά τρίμηνο υπογράφονταν από τους εκτροφείς, αναγνωρίσεις χρέους, ενώ επιβάλλονταν και τόκοι υπερημερίας σε περίπτωση ανεξόφλητων υπολοίπων, ότι ο συνδυασμός της υπογραφής αναγνωρίσεων χρέους, του υπολογισμού τόκων υπερημερίας, αλλά και η διασφαλισμένη πώληση σε συγκεκριμένη τιμή των δερμάτων των ζώων, συνιστούσαν ικανούς λόγους για την παρεμβαίνουσα, προκειμένου να χορηγεί πιστώσεις χωρίς όριο στους συνεργαζόμενους με αυτήν εκτροφείς, ότι οι καθημερινές παραδόσεις ζωοτροφών από την παρεμβαίνουσα αρκούσαν για την ημερήσια μόνο κάλυψη των αναγκών των ζώων του, ενώ ο ίδιος δεν διέθετε τους κατάλληλους χώρους και μηχανήματα για την αποθήκευση τροφής πέραν της μίας ημέρας, ωστόσο, ούτε και η παρεμβαίνουσα μπορούσε να τον προμηθεύει με ποσότητες μεγαλύτερες, καθώς η ημερήσια παραγωγική δυνατότητα της παρεμβαίνουσας αρκούσε για να καλύψει μόνο την αντίστοιχη ημερήσια συνολική ζήτηση. Στη



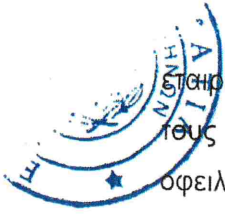
συνέχεια, όπως υποστηρίζεται και προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, τον Μάιο του 2014 υπέγραψε σχετική αναγνώριση χρέους, ύψους [redacted] €, ενώ τον επόμενο μήνα η παρεμβαίνουσα ζήτησε από τον συνεταιρισμό «Kopenhagen Fur», με τον οποίο συνεργαζόταν (ο προσφεύγων), να καταβάλει απευθείας σ' αυτήν, αντί των εκτροφών, το τίμημα των προκαταβολών («rup advance») από την αγορά των δερμάτων, μέχρις εξοφλήσεως του υπολοίπου από τις ζωτροφές, κάτι που εντούτοις δεν έγινε δεκτό από τον συνεταιρισμό, το γεγονός, όμως αυτό, συνέβαλε, κατά τους ισχυρισμούς του, στη μη υπογραφή συμβολαίου πώλησης δερμάτων του ίδιου με τον συγκεκριμένο συνεταιρισμό, ότι την ίδια περίοδο (Ιούνιος 2014), η παρεμβαίνουσα τον κάλεσε να παράσχει πρόσθετες εξασφαλίσεις τόσο για το χρεωστικό υπόλοιπό του, όσο και για τη συνέχιση της προμήθειας της φάρμας του με ζωτροφές, ενώ παράλληλα ο συνεταιρισμός «Kopenhagen Fur», διαβλέποντας μειωμένη ζήτηση και πτώση των τιμών των δερμάτων, ζήτησε και ο ίδιος από τους εκτροφείς πρόσθετες εγγυήσεις (ήτοι επιταγές και παραχώρηση εμπράγματων δικαιωμάτων-κυρίως υποθήκες και προσημειώσεις, αντί συναλλαγματικών που συνήθιζε να λαμβάνει μέχρι τότε), προκειμένου να συνάψει μαζί τους συμβόλαια αγοράς δερμάτων και να διασφαλίσει ότι οι προκαταβολές («rup advance») που θα τους παρείχε θα μπορούσαν να εισπραχθούν εύκολα σε περίπτωση που ο εκτροφέας αποφάσιζε να μη στείλει το σύνολο των συμφωνηθέντων δερμάτων, ωστόσο, [redacted]
[redacted] ότι πρότεινε αρχικά στην παρεμβαίνουσα την εκχώρηση του ποσού που ανέμενε, κατά τους ισχυρισμούς του, να εισπράξει από την επιδότηση ύψους 299,2 χιλ €, έναντι συνολικής οφειλής ύψους τότε [redacted] €, ότι η παρεμβαίνουσα αποδέχθηκε αρχικά την πρόταση, πλην, στις 11.7.2014 του απέστειλε για πρώτη φορά εξώδικη δήλωση, στην οποία σημείωνε ότι υφίστατο μεταξύ των μερών συμφωνία για πληρωμή των ζωτροφών κάθε μήνα εντός 15 ημερών από την έκδοση έκαστου τιμολογίου, και τον κάλεσε για εξόφληση σε συγκεκριμένη προθεσμία του ποσού των [redacted] € που αντιστοιχούσε σε ζωτροφές Μαΐου – Ιουνίου 2014, προκειμένου να συνεχίσει την απρόσκοπτη προμήθεια με ζωτροφές, την οποία σημείωσε ότι θα διακόψει την 16^η.7.2014, σε περίπτωση



μη συμμόρφωσής του, ότι, παρά τον προφορικό εφησυχασμό του από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της παρεμβαίνουσας ότι εξώδικες δηλώσεις είχαν αποσταλεί τυπικά σε όλους τους εκτροφείς, στις 21.7.2014 ακολούθησε δεύτερη εξώδικη δήλωση που τον καλούσε είτε σε πλήρη εξόφληση του συνολικού τότε υπολοίπου του ύψους περίπου € για το σύνολο των ζωοτροφών που του χορηγούσε η παρεμβαίνουσα για σχεδόν τρία χρόνια με πίστωση, χωρίς να έχει ενοχληθεί σχετικά στο παρελθόν, είτε σε εκχώρηση συμβολαίων πώλησης γουνοδερμάτων και εκχώρηση των σχετικών προκαταβολών, ότι στις 31.7.2014 προσήλθε στα γραφεία της παρεμβαίνουσας για να υπογράψει τη σύμβαση εκχώρησης της επιχορήγησης, όμως, αντ' αυτού, η παρεμβαίνουσα του παρουσίασε προς υπογραφή σύμβαση σύστασης ενεχύρου χωρίς παράδοση του ν. 2844/2000 έναντι συνολικά 25.000 ζώων του και μέχρι του χρηματικού ποσού των €, με την αιτιολογία ότι η εκχώρηση της επιχορήγησης ύψους περίπου 300 χιλ. € δεν αρκούσε, ότι ο ίδιος αρνήθηκε την υπογραφή της ως άνω σύμβασης και ακολούθως η παρεμβαίνουσα, αφού του χορήγησε ζωοτροφές για τις επόμενες δύο ημέρες, διέκοψε στις 3.8.2014 την προμήθεια ζωοτροφών προς την επιχείρησή του, ότι στη συνέχεια, ο προσφεύγων ήρθε σε επαφή με την παρεμβαίνουσα, ζητώντας τη συνέχιση της τροφοδοσίας της φάρμας του και προτείνοντας, κατά τους ισχυρισμούς του, την ενεχυρίαση 15.000 ζώων και την εκχώρηση της απαιτήσής του από το ως άνω πρόγραμμα, υπό τον μοναδικό όρο να συνεχίσει αυτή να τροφοδοτεί τη φάρμα του μέχρι το τέλος του έτους, οπότε και θα κατάφερνε, πωλώντας τα υπόλοιπα ζώα του στις δημοπρασίες, να εξοφλήσει το χρέος του στο σύνολό του, ωστόσο, η παραπάνω πρόταση δεν έγινε αποδεκτή από την παρεμβαίνουσα, ότι στις 6.8.2014 κοινοποίησε εξώδικη δήλωση στην παρεμβαίνουσα, στην οποία ανέφερε ότι ουδέποτε αρνήθηκε την οφειλή του προς αυτή, ενώ σημείωσε ότι η επιβολή πλασματικού ενεχύρου στην πλειονότητα των ζώων του συνιστούσε υπέρμετρη εκμετάλλευση από την παρεμβαίνουσα. Σε απάντηση του εξωδίκου του, κατά τα καταγγελλόμενα, η παρεμβαίνουσα επέδωσε στις 8.8.2014 νέο εξώδικο, όπου επιβεβαίωνε την ήδη ειλημμένη απόφασή της για διακοπή της τροφοδοσίας σε περίπτωση μη υπογραφής της ανωτέρω σύμβασης ενεχύρου. Ακολούθως, ο προσφεύγων κατέθεσε στις 13.8.2014 τη με αριθ. 364/2014



αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, με την οποία ζήτησε να υποχρεωθεί η παρεμβαίνουσα να συνεχίσει τη χορήγηση τροφής μέχρι τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους, οπότε και θα μπορούσε, πωλώντας τα δέρματα των ζώων σε δημοπρασίες του εξωτερικού, να της εκχωρήσει όλο το τίμημα της πώλησης. Την ίδια ημέρα με την κατάθεση της ως άνω αίτησης (13.8.2014), ο προσφεύγων αιτήθηκε τη χορήγηση προσωρινής διαταγής μέχρι την εκδίκαση της κύριας αίτησης ασφαλιστικών μέτρων (η οποία προσδιορίστηκε στις 8.10.2014), εξαιτίας του γεγονότος ότι είχαν αρχίσει να πεθαίνουν τα ζώα του από αστία, ενώ άρχισαν να κάνουν την εμφάνισή τους και φαινόμενα «κανιβαλισμού» μεταξύ των ζώντων ακόμη ζώων, εξαιτίας της έλλειψης τροφής επί ένα δεκαήμερο τουλάχιστον. Το αίτημά του για τη χορήγηση προσωρινής διαταγής δεν έγινε δεκτό, η δε, συζήτηση της κύριας αίτησης του περί ασφαλιστικών μέτρων ματαιώθηκε λόγω ελλείψεως αντικειμένου προς εκδίκαση, καθώς όλα τα ζώα της φάρμας του πέθαναν μέσα σε χρονικό διάστημα είκοσι (20) ημερών από την ημέρα διακοπής της χορήγησης τροφής. Εν τω μεταξύ, στις 15.9.2014 κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα η με αριθ. 321/2014 Διαταγή Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, την οποία είχε εκδώσει βάρος του η παρεμβαίνουσα για το χρηματικό ποσό των [redacted] ευρώ [redacted] λεπτών ([redacted] €), με βάση την από 3.5.2014 τελευταία έγγραφη αναγνώριση χρέους που υπέγραψε, ενώ με την 419/22.9.2014 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης επιβλήθηκε, μετά από την από 19.9.2014 εντολή του πληρεξουσίου δικηγόρου της παρεμβαίνουσας, κατάσχεση στην κινητή περιουσία της φάρμας του αξίας [redacted] ευρώ και αφού ο προσφεύγων επικαλέσθηκε ολική αδυναμία πληρωμής. Ενόψει των ανωτέρω, ο προσφεύγων κατέληξε, με την καταγγελία του, ότι η διακοπή προμήθειας ζωοτροφών της παρεμβαίνουσας προς την επιχείρησή του τον Αύγουστο του 2014 συνιστούσε κατάχρηση της δεσπόζουσας και «απόλυτα μονοπωλιακής» θέσης της, η οποία έφερε την αποκλειστική υπαιτιότητα της θανάτωσης από αστία 33.000 περίπου μινκ και κατ' επέκταση της οικονομικής καταστροφής του ίδιου, λόγω της διακοπής προμήθειας ζωοτροφών, παρόλο που η παρεμβαίνουσα γνώριζε ότι δεν υπήρχε καμία εναλλακτική λύση γι' αυτόν και ισχυρίστηκε ότι η εν λόγω



Εταιρεία προχώρησε σε αυτή την απόφαση προκειμένου να «τρομοκρατήσει» τους υπόλοιπους εκτροφείς για να καταστούν αυτοί συνεργάσιμοι ως προς τις οφειλές τους, αλλά και για να τον καταστρέψει οικονομικά. Με την καταγγελία του αναγνώρισε τα υπόλοιπα οφειλής του προς την παρεμβαίνουσα, εντούτοις υποστήριξε ότι, πλην του ίδιου, υπήρχαν και άλλοι πελάτες εκείνη την περίοδο με αντίστοιχα υπόλοιπα οφειλών. Ενδεικτικά προσκόμισε καρτέλες πελατών της για την περίοδο Ιουνίου – Αυγούστου 2014, από τις οποίες προκύπτουν εκτροφείς - πελάτες της με μεγάλα ανεξόφλητα υπόλοιπα προς την τελευταία και ως προς τους οποίους, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η παρεμβαίνουσα δεν διέκοψε την προμήθεια ζωοτροφών (σχετ. το αριθ. πρωτ. 5935/10.10.2018 έγγραφο με συνημμένες ενδεικτικές καρτέλες πελατών της παρεμβαίνουσας κατά την ως άνω χρονική περίοδο, από τις οποίες προκύπτει ότι τα εκτροφεία [redacted]» όφειλαν στις 7.8.2014 και 8.8.2014 τα ποσά των [redacted] € και [redacted] €, αντίστοιχα, παρά ταύτα η παρεμβαίνουσα δεν διέκοψε την τροφοδοσία τους). Τέλος, ως προς την κάλυψη των οφειλών του με εμπράγματα εξασφαλίσεις, ο προσφεύγων σημείωσε ότι, παρά τις δηλώσεις της παρεμβαίνουσας ότι το πλασματικό ενέχυρο ήταν συνήθεια της αγοράς, η ίδια κατά τη διαδικασία ενώπιων των πολιτικών δικαστηρίων δεν προσκόμισε καμία τέτοια σύμβαση για το έτος 2014 (σχετ. το υπ' αριθ. πρωτ. 5935/10.10.2018 υπόμνημα του), συναφώς δε ανέφερε ότι όλες οι συμβάσεις ενεχύρου με τρίτους εκτροφείς, που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, συνήφθησαν κατά το έτος 2016 και ότι οι προσημειώσεις-υποθήκες επί ακινήτων ενεγράφησαν κατά το ίδιο έτος, χρόνο κατά τον έλαβαν χώρα και οι εκχωρήσεις των εσόδων των εκτροφέων από τις πωλήσεις των δερμάτων των ζώων (σχετ. το αριθ. πρωτ. 5935/10.10.2018 έγγραφο με συνημμένες ενδεικτικές συμβάσεις πλασματικού ενεχύρου, που σύνηψε η παρεμβαίνουσα με πελάτες της εκτροφείς κατά το έτος 2016, δυνάμει των οποίων οι εκτροφείς ενεχυρίασαν τα ζώα τους στην εταιρία λόγω των οφειλών τους από την αγορά τροφής και ενδεικτικές δικαστικές αποφάσεις εγγραφής προσημείωσης υποθήκης ακινήτων εκτροφέων υπέρ της παρεμβαίνουσας κατά το έτος 2016 και ενδεικτικές εκχωρήσεις [assignment of proceeds] των εσόδων των



εκτροφών από τις πωλήσεις των δερμάτων των ζώων τους προς την παρεμβαίνουσα εταιρία, οι οποίες έλαβαν χώρα το 2016). Σε αντίκρουση των ανωτέρω, η παρεμβαίνουσα ανέφερε ότι, όπως βεβαιώνεται στο από 21.7.2014 εξώδικο της προς τον προσφεύγοντα, η σχετική πρότασή της για εκχώρηση του τιμήματος προκαταβολής από το συμβόλαιο πώλησης των γουνοδερμάτων δεν έγινε δεκτή από τον προσφεύγοντα, ότι όμοιες προφορικές προτάσεις της για την πώληση του συνόλου των εκτρεφόμενων ζώων ή την ενεχυρίαση 25.000 ζώων μικρής αξίας [] € με το κόστος εκτροφής να βαρύνει την ίδια έως τον Νοέμβριο του 2014 επίσης δεν έγιναν αποδεκτές από τον προσφεύγοντα, ο οποίος, άλλωστε, δεν είχε ακίνητη περιουσία στο όνομά του, το δε, ακίνητο της φάρμας δεν του ανήκε. Συναφώς, ανέφερε ότι ο προσφεύγων είχε απορρίψει ομοίως και άλλες προτάσεις της προς εξασφάλιση των ανοιχτών του υπολοίπων, σε αντίθεση με τους λοιπούς εκτροφείς, οι οποίοι επέδειξαν συνέπεια στις σχετικές προσκλήσεις της, μερικοί δε, εξ αυτών προχώρησαν και στην ολοσχερή εξόφληση των υπολοίπων τους. Επίσης, προέβαλε ότι ο προσφεύγων, παρά τις αλλεπάλληλες συναντήσεις και προσπάθειες εφαρμογής ενός σχεδίου αποπληρωμής, δεν είχε καμία διάθεση να δεσμευτεί στην υλοποίηση ενός εφαρμόσιμου σχεδίου αποπληρωμής των οφειλών του και στην παροχή εύλογων εγγυήσεων, κατά τη συζήτηση δε της αίτησής του για τη χορήγηση προσωρινής διαταγής, ο Πρόεδρος Πρωτοδικών Κοζάνης πρότεινε στον προσφεύγοντα να καταβάλει έναντι της συνολικής οφειλής του ([] €), το ποσό των [] €, την πρόταση δε, αυτή, αν και αποδέχθηκε η ίδια, την απέρριψε ο προσφεύγων. Επίσης, κατά την ίδια διαδικασία η παρεμβαίνουσα πρότεινε να συνεχίσει προς τον προσφεύγοντα την προμήθεια τροφής από την 8.8.2014, με την υποχρέωση της εξόφλησης από τον προσφεύγοντα ανά ημέρα του κόστους ζωοτροφών που θα παραλάμβανε, πρόταση που επίσης, απορρίφθηκε από τον προσφεύγοντα (βλ. τις από 19.5.2017 προτάσεις της ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, που είχε προσκομίσει ο ίδιος ο προσφεύγων).

6. Επειδή, με αφορμή την ως άνω καταγγελία, η Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (Γ.Δ.Α.), διεξήγαγε σχετική έρευνα, με στόχο τη διερεύνηση τυχόν παράβασης εκ μέρους της παρεμβαίνουσας του άρθρου 2 του ν. 3959/2011

στον κλάδο παραγωγής και διάθεσης ζωοτροφών για γουνοφόρα ζώα, μετά το τέλος της οποίας συντάχθηκε η 7574/21.11.2019 έκθεση της εισηγήτριας Μαρίας Ιωαννίδου. Με βάση αυτήν και τα στοιχεία που προέκυψαν από την ανωτέρω έρευνα, καθώς και την ενώπιόν της ακροαματική διαδικασία (καταθέσεις εμπλεκομένων, υπομνήματα, προσκομιζόμενα έγγραφα κ.λπ.), η Ολομέλεια της Επιτροπής Ανταγωνισμού δέχθηκε τα εξής : Κατά τα έτη 2011 έως και 2013, λόγω της ομαλής λειτουργίας της αγοράς αλλά και των καλών τιμών πωλήσεων των δερμάτων των ζώων, δεν προέκυψε η ανάγκη κάποιας ειδικότερης πιστωτικής πολιτικής εκ μέρους της παρεμβαίνουσας πέραν της γενικής πίστωσης των 15 ημερών προς τους εκτροφείς (σχετ. επιστολή της παρεμβαίνουσας με αριθ. πρωτ. 5216/22.8.2017). Στις δημοπρασίες όμως του 2014 για τα δέρματα παραγωγής του έτους 2013, οι τιμές πώλησης τόσο των ελληνικών δερμάτων, όσο και των δερμάτων που προέρχονταν από άλλες χώρες, μειώθηκαν σημαντικά (ήτοι μέση τιμή το 2013 53,93€ ενώ το 2014 η μέση τιμή ήταν 23,81€). Επιπλέον, ο δανέζικος οίκος δημοπρασιών «Kopenhagen Fur», στον οποίο πωλείται το μεγαλύτερο ποσοστό των δερμάτων των Ελλήνων εκτροφέων, άλλαξε πολιτική από το ίδιο έτος (2014) και, προκειμένου να χορηγεί προκαταβολή (rup advance), ζητούσε πλέον ως εξασφάλιση από κάθε εκτροφέα την παροχή εγγυήσεων, όπως η παροχή εγγυητικών και υποθήκης στη φάρμα σωρευτικά. Η κάθετη πτώση των τιμών πώλησης των δερμάτων στις δημοπρασίες του 2014 δημιούργησε σοβαρά οικονομικά προβλήματα στους Έλληνες εκτροφείς, με συνέπεια αυτοί να αδυνατούν να αποπληρώσουν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις προς την παρεμβαίνουσα, γεγονός που συνομολογεί και ο προσφεύγων. Σ' αυτό το πλαίσιο, η παρεμβαίνουσα, όπως ισχυρίζεται, για διευκόλυνση της ομαλής λειτουργίας των εκτροφείων, αποφάσισε να παρέχει πρόσθετη πίστωση (αποκλίνοντας από τον γενικό κανόνα πίστωσης των 15 ημερών) επιχειρώντας ταυτόχρονα να λάβει κατά το δυνατόν επαρκείς συναινετικές εξασφαλίσεις κατά το παράδειγμα του δανέζικου οίκου δημοπρασίας. Τον Ιούνιο του 2014 η παρεμβαίνουσα έστειλε εξώδικες προσκλήσεις στους πελάτες της με ανοιχτά υπόλοιπα καλώντας τους σε τακτοποίηση των οφειλών τους. Επίσης, ήρθε σε επαφή με όλους τους πελάτες της για να τους ενημερώσει για τη νέα πιστωτική

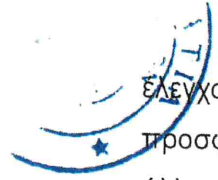


πολιτική της, σύμφωνα με την οποία, μετά την άπρακτη παρέλευση των 15 ημερών από την έκδοση του τιμολογίου, η παρεμβαίνουσα προσέφερε άτυπη περίοδο πίστωσης δέκα πέντε (15) ακόμη ημερών, προκειμένου να εξοφλήσουν το ληξιπρόθεσμο τιμολόγιο. Ακολούθως, εφόσον η οφειλή δεν είχε εξοφληθεί, παρεχόταν περαιτέρω πίστωση μόνο εφόσον προσφέρονταν σχετικές εξασφαλίσεις. Οι εξασφαλίσεις που δεχόταν η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με τη νέα πιστωτική πολιτική της, τελούσαν σε συνάρτηση με την κατηγορία, στην οποία είχε κατατάξει η τελευταία τους πελάτες της. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την υπ' αριθ. πρωτ. 5216/22.9.2017 επιστολή της, οι πελάτες της εντάχθηκαν από την ίδια σε τρεις κατηγορίες, ως εξής: Κατηγορία Α: Πελάτες που πλήρωναν σύμφωνα με την πίστωση των δέκα πέντε (15) ημερών, ή με κάποια μικρή καθυστέρηση κατόπιν προφορικής συμφωνίας της εταιρίας και του πελάτη. Προϋπόθεση ήταν το ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο του πελάτη να μην υπερβαίνει τα € ανά παραγόμενο ζώο. Στην περίπτωση αυτή, η παρεμβαίνουσα προκειμένου να χορηγήσει μεγαλύτερη πίστωση ζητούσε προς εξασφάλιση σύμβαση εκχώρησης εισπράξεων από τις πωλήσεις της παραγωγής του πελάτη στην εκάστοτε δημοπρασία (assignment of proceeds). Κατηγορία Β: Πελάτες με ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο μεγαλύτερο των € ανά παραγόμενο ζώο. Στην κατηγορία αυτή ζητούνταν από την εταιρία και σε συμφωνία με τον πελάτη, εξασφαλίσεις, όπως εκχώρηση εισπράξεων από την πώληση δερμάτων, ενεχυρίαση ζωικού κεφαλαίου χωρίς παράδοση αυτού (πλασματικό ενέχυρο). Ειδικά, όσον αφορά στη λύση της ενεχυρίασης ζώντων ζώων, η παρεμβαίνουσα στην υπ' αριθ. πρωτ. 5216/22.9.2017 επιστολή της σημειώνει ότι οι εκτροφείς, οι οποίοι αποδέχτηκαν τη λύση αυτή, συνεχίζουν να κατέχουν και να εκτρέφουν τα ζώα τους κανονικά, ενώ η ίδια συνεχίζει την παράδοση τροφής. Ο εκτροφέας/ενεχυράζων, κατά τη συνήθη διαδικασία, αποστέλλει τα δέρματα των ζώων του στον οίκο δημοπρασίας, τον οποίο επιθυμεί. Μετά τις πωλήσεις αυτών σε παγκοσμίως γνωστή και ανοιχτή δημοπρασία, γεγονός που εγγυάται διαφανές και οικονομικά βέλτιστο αποτέλεσμα, γίνεται και η εκκαθάριση του λογαριασμού. Καθορίζεται δηλαδή, το ποσό που τελικά θα εισπράξει ο εκτροφέας, μετά την αφαίρεση του ποσού που θα λάβει ο οίκος δημοπρασίας. Ο ορισμός της αξίας των ζώων σε χαμηλή τιμή (κατά την σύσταση του ενεχύρου)

γίνεται προς όφελος του εκτροφέα, επειδή το ποσό που εν τέλει ασφαρίζεται είναι σχετικά χαμηλό και έτσι ο εκτροφέας έχει ευχέρεια διαθέσεως των επιπλέον εισπράξεων. Κατηγορία Γ: Πελάτες που είχαν διακόψει τη λειτουργία της φάρμας και για τα ανοιχτά τους υπόλοιπα είτε είχαν οριστικοποιηθεί ή εκκρεμούσαν δικαστικές αποφάσεις. Πέραν των ανωτέρω, όλοι οι πελάτες υπέγραφαν ανά τρίμηνο αναγνωρίσεις χρέους. Ο προσφεύγων, μην παρέχοντας καμία εξασφάλιση στην παρεμβαίνουσα, δεν μπορούσε να ενταχθεί στις κατηγορίες Α και Β και, ως εκ τούτου, εντάχθηκε στην κατηγορία Γ. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, κατά το τέλος του 2014, τα μεγαλύτερα ληξιπρόθεσμα υπόλοιπα είχαν οι εξής εταιρίες: η εταιρία [redacted] με υπόλοιπο ύψους [redacted] € στις 30/11/2014 και [redacted] € στις 31/12/2014, λόγω επιπλέον αγορών τον Δεκέμβριο 2014 περίπου και η εταιρία [redacted] [redacted] με υπόλοιπο ύψους [redacted] €. Ακολουθούσε ο προσφεύγων με υπόλοιπο ύψους [redacted] €, η εταιρία [redacted] με υπόλοιπο [redacted] € στις 30/11/2014 και [redacted] € στις 31/12/2014 λόγω επιπλέον αγορών τον Δεκέμβριο 2014 και η εταιρία [redacted] με υπόλοιπο [redacted] στις 30/11/2014 και [redacted] € στις 31/12/2014 λόγω επιπλέον αγορών τον Δεκέμβριο 2014. Οι λοιπές εταιρίες είχαν οφειλές κάτω των [redacted] €. Σύμφωνα με το σύστημα κατάταξης της παρεμβαίνουσας, οι προαναφερόμενοι πελάτες της ανήκουν στην κατηγορία Β, πλην του προσφεύγοντος, που ανήκει στην κατηγορία Γ, και της εταιρίας [redacted] που ανήκει στην κατηγορία Α. Ο μοναδικός άλλος πελάτης, πέραν του προσφεύγοντος, που ανήκει στην κατηγορία Γ, ήταν η εταιρία [redacted] το ποσό οφειλής του οποίου ανερχόταν μόλις σε € [redacted]. Σημειώνεται ότι οι οφειλές όλων των ως άνω εταιριών κατά το έτος 2014 καλύπτονταν με προσωπικές εγγυήσεις (βλ. σχετικά επιστολή της παρεμβαίνουσας με αριθ. πρωτ. 6498/6.11.2018, όπου προσκομίσθηκαν αντίγραφα των υπογεγραμμένων (όμοιων στην ουσία) δηλώσεων παροχής προσωπικής εγγύησης στις οποίες αναγράφεται σχετικά ότι: «Η υπογράφουσα την παρούσα [ονοματεπώνυμο εγγυητή], κάτοικος [περιοχή] με ΑΔΤ [...] δηλώνω ότι εγγυώμαι προς την ΜΑΒΙΖ ΑΕ με έδρα την Σιάτιστα και ΑΦΜ 099222513 με



την προσωπική περιουσία μου, ως αυτοφειλέτης, παραιτούμενος από το δικαίωμα διζήσεως, για την εξόφληση οποιαδήποτε οφειλής παρούσας ή μελλοντικής προς αυτήν της εταιρίας [επωνυμία εταιρίας - πελάτη]». Ειδικώς, προσκόμισε : α) την από 30.7.2014 δήλωση εγγύησης για την εταιρεία [redacted] [redacted], β) την από 20.7.2014 δήλωση εγγύησης για την εταιρεία [redacted] γ) την από 20.7.2014 δήλωση εγγύησης για τις εταιρείες [redacted] και [redacted] [redacted] και δ) την από 20.7.2014 δήλωση εγγύησης για την εταιρεία [redacted]. Τα επόμενα έτη, όλοι οι εκτροφείς-πελάτες της παρεμβαίνουσας (πλην αφενός της [redacted] [redacted] και το ανεξόφλητο υπόλοιπο της οποίας [μηδενίστηκε] κατά το έτος 2016, και αφετέρου του προσφεύγοντος) προσέφεραν επιπλέον και λοιπές εξασφαλίσεις (προσημείωση – υποθήκης, ενεχυρίαση ζωικού κεφαλαίου και εκχώρηση είσπραξης απαιτήσεων). Επίσης, σε απάντηση επιστολής της Γ.Δ.Α. με αριθ. πρωτ. 3895/10.6.2019 προς την αρμόδια Μονάδα Επενδύσεων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, η τελευταία, με την αριθ. πρωτ. 4218/24.6.2019 επιστολή της, γνωστοποίησε στην Γ.Δ.Α. ότι, παρότι η επιδότηση του επενδυτικού σχεδίου βελτίωσης της γεωργικής εκμετάλλευσης του προσφεύγοντος είχε εγκριθεί, εντούτοις το επενδυτικό σχέδιο κατέστη ανενεργό, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο που διέπει το Μέτρο 121, επειδή μέχρι την καθορισθείσα ημερομηνία (31.12.2015), ο προσφεύγων δεν είχε υποβάλει αίτημα πληρωμής και, ως εκ τούτου, δεν εκταμιεύθηκε κανένα ποσό επιδότησης. Επιπροσθέτως, όσον αφορά στη δυνατότητα εκχώρησης της επιδότησης, η αρμόδια ως άνω Μονάδα Επενδύσεων επεσήμανε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 29 της ΥΑ 11308/16-11-2010 (Β' 1664), η δημόσια οικονομική ενίσχυση που καταβάλλεται στον δικαιούχο στο πλαίσιο του ως άνω προγράμματος δεν εκχωρείται σε τρίτους και ότι κατ' εξαίρεση είναι δυνατή η εκχώρηση της ενίσχυσης από το δικαιούχο της στήριξης μόνο σε Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα για την παροχή δανείου, ισόποσου της εκχωρούμενης ενίσχυσης, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την υλοποίηση του επενδυτικού σχεδίου βελτίωσης του δικαιούχου της ενίσχυσης.



7. Επειδή, ακολούθως, η Επιτροπή Ανταγωνισμού (Ε.Α.), κατά τον έλεγχο της αναγκαιότητας χορήγησης νωπής τροφής στη φάρμα του προσφεύγοντος εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, προέβη σε έρευνα, μεταξύ άλλων, της εναλλαξιμότητας της τροφής αυτής σε σχέση με την ξηρά. Προς τούτο έλαβε υπόψη της τις απόψεις των εμπλεκομένων μερών και τα προσκομιζόμενα από αυτούς έγγραφα. Ειδικώς, ο προσφεύγων, προς απόδειξη του ισχυρισμού του ότι η παρεμβαίνουσα είναι η μοναδική εταιρεία στην Ελλάδα που παράγει και διαθέτει τροφή για τα συγκεκριμένα ζώα, προσκόμισε την από 31.5.2017 χειρόγραφη επιστολή του [] γεωπόνου με ειδίκευση στη διατροφή και εκτροφή γουνοφόρων ζώων. Στην εν λόγω επιστολή, ο [] σε απάντηση ερωτήματος για το αν υπάρχει εναλλακτικός τρόπος σίτισης των γουνοφόρων ζώων με ξηρά τροφή και εάν αυτή έχει την ίδια διατροφική αξία και τα ίδια παραγωγικά αποτελέσματα με τη νωπή τροφή, ισχυρίστηκε ότι δεν υφίσταται εναλλακτικός τρόπος σίτισης των γουνοφόρων ζώων, πλην της νωπής τροφής, ενώ δεν έχει αποδειχθεί η καταλληλότητα της ξηράς τροφής για τη σίτιση των ζώων αυτών, επίσης, ανέφερε ότι στην Ελλάδα καμία εταιρία δεν παράγει ξηρά τροφή για τα γουνοφόρα ζώα και ότι, όπως έχει αποδειχθεί τουλάχιστον στη Δανία, η ξηρά τροφή δεν περιέχει την πρέπουσα σύσταση και συγχρόνως την κατάλληλη σύνθεση που να εξυπηρετεί και να καλύπτει πλήρως τις διατροφικές και παραγωγικές ανάγκες των ζώων, η δε παραγωγή της έχει εγκαταλειφθεί ήδη από το 1997, παρά ταύτα, στην Ελλάδα η εταιρεία ΕΛΒΙΖ ΑΕ παρήγαγε ξηρά τροφή για την τροφοδοσία των μινκ τα έτη 2014 και 2015, η παραγωγή όμως της τροφής αυτή σταμάτησε έκτοτε, καθόσον υπήρχε δυσκολία πρόσληψής της από τα ζώα, λόγω αδυναμίας συγκράτησής της επί του πλέγματος των κλωβών, με αποτέλεσμα να διασκορπίζεται στο έδαφος. Συναφώς, ο προσφεύγων είχε προσκομίσει, με την καταγγελία του, το από 24.4.2017 «εγχειρίδιο εκτροφής γουνοφόρων ζώων» του ίδιου ως άνω Γεωπόνου, στο οποίο αναγράφεται, μεταξύ άλλων, ότι «...το μινκ από τη φύση του είναι κατεξοχήν σαρκοφάγο ζώο, διατρεφόμενο με φρέσκια νωπή τροφή, η οποία παρασκευάζεται από τα νωπά υποπροϊόντα ζωϊκής προέλευσης. Παρόλο που η διατροφή του με ξηρά τροφή (pellets) ζωϊκής πρόλευσης θα αποτελούσε βιασμό της φύσης του, εντούτοις



κατά τη δεκαετία του 1980 έγιναν πειράματα και προσπάθειες διατροφής του με pellets. Τα αποτελέσματα αυτών των δοκιμών έδειξαν ότι το ζώο μπορεί να καταναλώσει (εφόσον πεινάσει υπό συνθήκες εγκλωβισμού του στα εκτροφεία) όμως είχε πολύ ισχνά αποτελέσματα στις ποσοτικές και ποιοτικές του αποδόσεις, που είχαν σαν αποτέλεσμα την οικονομικά ασύμφορη εκτροφή του σε φάρμες συστηματικής εκτροφής. Ένεκα τούτου, εγκαταλείφθηκε η συστηματική διατροφή του σε ευρεία κλίμακα με στερεή τροφή, ακόμα και σαν εναλλακτικός τρόπος διατροφής...». Επίσης, προσκόμισε το από 06.04.2017 έγγραφο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στο οποίο αναφέρεται ότι η παρεμβαίνουσα διαθέτει το μοναδικό εργοστάσιο παραγωγής ζωοτροφών για γουνοφόρα ζώα, την από 22.3.2017 επιστολή του Κτηνίατρου ο οποίος, αναφερόμενος στις συνθήκες διακοπής της τροφοδοσίας της φάρμας του, βεβαιώνει ότι : «... οι εναλλακτικοί τρόποι διατροφής είναι σχεδόν αδύνατοι στη συγκεκριμένη χρονική φάση, δεδομένου ότι απαιτούνται ειδικές υποδομές, πρόσθετα κεφάλαια, σοβαρή προετοιμασία και εξεύρεση πρώτων υλών, ιδιαίτερα υποπροϊόντων σφαγείων, που σ' αυτή τη χρονική συγκυρία ήταν σχεδόν αδύνατον να εξευρεθούν...» και την από 4.10.2019 επιστολή του πρώην εκτροφέα γουνοφόρων ζώων , ο οποίος αναφέρεται στο εγχείρημα ιδιοκατασκευής ζωοτροφών των ζώων της φάρμας του που απέβη ανεπιτυχές. Αντιθέτως, η παρεμβαίνουσα υποστήριξε ότι υπάρχει εναλλακτικός τρόπος σίτισης των γουνοφόρων ζώων μέσω ξηράς μορφής ζωοτροφής. Ειδικώς, ισχυρίστηκε ότι, αν και η ξηρά τροφή είναι ακριβότερη από τη νωπή (η ξηρά τροφή κοστίζει 0,66€/κιλό, ενώ η νωπή περίπου 0,30€/κιλό), το κόστος για ένα εκτροφέα είναι εν τέλει το ίδιο ανεξαρτήτως εάν χρησιμοποιεί νωπή ή ξηρά τροφή, καθώς ένα ζώο καταναλώνει κατά την διάρκεια του βιολογικού κύκλου του 24 κιλά ξηράς τροφής ή 48-50 κιλά νωπής τροφής και ότι τα δύο είδη τροφής ανήκουν στην ίδια σχετική αγορά προϊόντος. Ξηρά τροφή προοριζόμενη για την σίτιση γουνοφόρων ζώων, παράγεται, κατά την παρεμβαίνουσα, από τις εταιρείες ELBIZ (Ελλάδα Πλατύ Ημαθίας), NATIONAL FOOD (USA), Bosch Tiernahrung GmbH & Co. KG (Γερμανία), Versele-Laga (Βέλγιο). Άλλος εναλλακτικός τρόπος σίτισης είναι η παραγωγή τροφής από τους ίδιους τους εκτροφείς, ειδικότερα,

ο οποίος εκτροφέας επιθυμεί μπορεί να παράγει την απαιτούμενη ζωτροφή αγοράζοντας υποπροϊόντα κοτόπουλου από ελληνικές πτηνοτροφικές εταιρείες και υποπροϊόντα ψαριού από ιχθυοκαλλιέργειες. Προς απόδειξη των ισχυρισμών της επικαλέστηκε : α) την 80727/737/12.5.2017 (αρ. εισερ. ΕΑ 3805/5.6.2019) επιστολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας [] σύμφωνα με την οποία : «Ένα ζώο μινκ χρειάζεται στο βιολογικό κύκλο του περίπου 24 κιλά ξηράς τροφής ή 48-50 κιλά νωπής τροφής. Η επιλογή ξηράς ή νωπής τροφής εναπόκειται στον εκτροφέα. Κάποιοι εκτροφείς χρησιμοποιούν ξηρά τροφή και κάποιοι νωπή τροφή. Υπάρχουν οι ακόλουθες επιλογές σχετικά με την τροφή για γουνοφόρα ζώα: α) Υπάρχουν εκτροφές που ως χρήστες μπορούν και προμηθεύονται πρώτες ύλες και φτιάχνουν μόνοι τους νωπή τροφή... β) Με τις κατάλληλες προϋποθέσεις και αδειοδοτήσεις που προβλέπει ο Νόμος ως κέντρα συλλογής θα μπορούν μάλιστα να προμηθεύσουν και άλλους εκτροφείς. γ) Μπορούν να κάνουν εισαγωγή είτε Α' υλών για την παραγωγή τροφής ή ακόμη και έτοιμου προϊόντος – τροφής νωπής σε κατεψυγμένη μορφή δ) Να προμηθευτούν ξηρά τροφή είτε από Ελλάδα είτε από το εξωτερικό και ε) τέλος να προμηθευτούν από αδειοδοτημένη και εγκεκριμένη μονάδα όπως η MABIZ A.E ... Η ξηρά τροφή είναι εξίσου κατάλληλη για τα ζώα. Υπάρχουν Έλληνες παραγωγοί ξηράς τροφής και η τιμή είναι προσιτή. Ο οποιοσδήποτε εκτροφέας θα μπορούσε να αγοράσει ξηρά τροφή και από την εγχώρια αγορά, αναφέρω την εταιρεία ΕΛΒΙΖ Α.Ε. και από το εξωτερικό, για παράδειγμα την Ολλανδία ή Δανία. Γενικότερα η επιλογή ξηράς ή νωπής τροφής δεν έχει κάποια διαφορά στην ανάπτυξη του ζώου, ούτε στην ποιότητα της γούνας. Είναι ένα ζήτημα οικονομικής μάλλον επιλογής του κάθε εκτροφέα, παρά ουσίας ως προς την παραγωγή», β) την 7872/2017 ένορκη ενώπιον της Συμβολαιογράφου Κοζάνης [] βεβαίωση του εκτροφέα και παραγωγού νωπής τροφής [] ο οποίος βεβαιώνει ότι η εξίσου αποτελεσματική είναι η διατροφή των ζώων και με ξηρά τροφή, γ) την από 19.9.2019 επιστολή του [] κτηνιάτρου και διατροφολόγου ειδικευμένου στα μινκ, ο οποίος, μετά από έρευνα σε ερευνητικό εκτροφείο γουνοφόρων ζώων στην Ολλανδία, βεβαιώνει ότι η ξηρά τροφή θα μπορούσε να αποτελέσει εναλλακτική λύση σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης,



όπως ανεπαρκής προμήθεια πρώτων υλών ή διακοπή της λειτουργίας του εργοστασίου ζωοτροφών και ότι τα ζώα δέχθηκαν την ξηρά τροφή, που τους χορηγήθηκε στα πλαίσια της ως άνω έρευνας, χωρίς να διαταραχθεί η υγεία τους και η συμπεριφορά τους σε σύγκριση με τα υπόλοιπα ζώα του εκτροφείου, δ) την από 10/2019 πτυχιακή εργασία της [] με τίτλο «εκτροφή των γουνοφόρων μινκ», η οποία αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι η περίοδος από τον Μάιο έως τέλος Ιουλίου (γαλουχία και αρχική ανάπτυξη των νεογνών) είναι απαιτητική, οπότε η τροφή πρέπει να είναι πλούσια σε θρεπτικά συστατικά και ότι από έρευνες που έχουν γίνει έχει αποδειχθεί ότι χρησιμοποιείται και ξηρά τροφή (αιματάλευρο, άλευρο πουλερικών, κρεατάλευρο, ιχθυάλευρο) για τη διατροφή των ζώων, η οποία είναι εξίσου αποτελεσματική για όλα τα στάδια της εξέλιξης από τον απογαλακτισμό έως και τη θανάτωση, ε) απόσπασμα από το έργο του William L. Leoschke με τίτλο «Nutrition and Nutritional Physiology of the Mink- A Historical Perspective»), στο οποίο αναφέρεται στην καταλληλότητα της ξηράς τροφής για τη διατροφή των ζώων μινκ και στ) τα 16859/23.4.2014 και 17109/5.5.2014 τιμολόγια-δελτία αποστολής της ΕΛΒΙΖ για την πώληση προς τρίτους «μίγματος μινκ αναπαραγωγής αλεύρι (χύμα) 75» και «μίγματος μινκ γαλουχίας αλεύρι (χύμα 76)». Κατόπιν τούτων, η Ε.Α. αποδέχθηκε την εναλλαξιμότητα της νωπής με την ξηρά τροφή, υιοθετώντας την άποψη που αποτυπώθηκε στην ως άνω 80727/737/12.5.2017 (αρ. εισερ. Ε.Α. 3805/5.6.2019) επιστολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας []. Σύμφωνα δε τις από 28.09.2017 «Εγγραφές Εξηγήσεις προς την κ. Πταισματοδίκη Κοζάνης», σχετικά με τη διαφορά μεταξύ της υγρής και ξηράς τροφής, ο ανωτέρω Γεωπόνος αναφέρει ότι δεν διαφέρουν μεταξύ τους οι δύο μορφές τροφής, εφόσον περιέχουν όλα τα θρεπτικά διαιτητικά συστατικά και την ενέργεια σε αναλογία τέτοια, που αν χορηγηθούν σε ορισμένη ποσότητα και σε συγκεκριμένο ζώο, καλύπτουν επακριβώς τις συνολικές ημερήσιες ανάγκες (συντήρησης και παραγωγής). Η διαφορά των δύο αυτών μορφών τροφής έγκειται στον τρόπο παροχής τους, ήτοι στο γεγονός ότι η νωπή τροφή τοποθετείται στην κορυφή του συρμάτινου πλέγματος του κλωβού, ενώ η ξηρά σε χοάνες τροφοδοσίας. Βασική προϋπόθεση για τη δεύτερη μορφή είναι η ύπαρξη επαρκούς ποσότητας νερού,

διαθέσιμης στο ζώο, καθώς οι αποξηραμένες ζωοτροφές απαιτούν μεγάλη παροχή νερού.

8. Επειδή, στη συνέχεια η Ε.Α. προέβη στην οριοθέτηση της σχετικής αγοράς, για την οποία ελήφθη υπόψη η ελληνική επικράτεια, όπου δραστηριοποιείται η παρεμβαίνουσα, ενώ διαπιστώθηκε ότι σε κάθετη σχέση με την ως άνω αγορά τελούσε η αγορά εκτροφής και εμπορίας γουνοφόρων ζώων, στην οποία δραστηριοποιείτο ο προσφεύγων, δεδομένου ότι μεταξύ των μερών υφίστατο κατά τον κρίσιμο χρόνο σχέση πελάτη-προμηθευτή (αγορά επόμενου οικονομικού σταδίου). Με βάση δε στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα (σχετ. η υπ' αριθ. πρωτ. 5216/22.9.2017 επιστολή της), αυτή κατείχε διαχρονικά πολύ υψηλά μερίδια αγοράς στην αγορά προμήθειας τροφής (νωπής και ξηράς) για γουνοφόρα ζώα (2011 : %, 2012 : %, 2013 : % και 2014 : %), προσδίδοντας της αναμφισβήτητη ηγετική θέση στην εν λόγω αγορά. Ειδικά δε, στην αγορά προμήθειας νωπής τροφής για γουνοφόρα ζώα δεν υπήρχαν λοιποί ανταγωνιστές στην ελληνική επικράτεια, ενώ, στη συνολική αγορά προμήθειας (νωπής και ξηράς) τροφής, οι ανταγωνιστές της παρεμβαίνουσας διέθεταν περιορισμένα μερίδια. Αντιθέτως, το μερίδιο του προσφεύγοντος στην αγορά επόμενου οικονομικού σταδίου της εκτροφής γουνοφόρων ζώων, με βάση τον αριθμό των εκτρεφόμενων από τον προσφεύγοντα ζώων (33.000), ανερχόταν κατά τον κρίσιμο χρόνο περίπου σε %, διότι, όπως ο ίδιος ισχυρίστηκε, δραστηριοποιούνταν στην εν λόγω αγορά περισσότεροι των 80 εκτροφέων, οι οποίοι διέθεταν περισσότερα του 1.000.000 γουνοφόρα ζώα. Με βάση μεταγενέστερα στοιχεία, προσκομισθέντα από την παρεμβαίνουσα με το συμπληρωματικό της υπόμνημα για το έτος 2014, προκύπτει ότι υπήρχε μεγάλος αριθμός εκτροφέων και ο προσφεύγων είχε χαμηλότερο μερίδιο αγοράς, περίπου % στην αγορά παραγωγής δερμάτων από γουνοφόρα ζώα. Επομένως, το μερίδιο αγοράς του προσφεύγοντος στην αγορά εκτροφής γουνοφόρων ζώων ήταν, κατά τον κρίσιμο χρόνο, χαμηλό λαμβανομένου υπόψιν του γεγονότος ότι στην προϊοντική αυτή αγορά υπήρχε μεγάλος αριθμός εκτροφέων, πολλώ δε μάλλον εάν ληφθεί υπόψη ότι η αγορά αυτή είναι οργανωμένη σε διεθνείς δημοπρασίες όπου συμμετέχουν εκτροφείς από την Ελλάδα και το εξωτερικό, οπότε γεωγραφικά εκτιμώντας η εν λόγω αγορά



εκτεινόταν πέραν της ελληνικής επικράτειας. Με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις, η Επιτροπή Ανταγωνισμού κατέληξε ότι η παρεμβαίνουσα κατείχε κατά το ως άνω χρονικό διάστημα υπερδεσπόζουσα θέση στην ανάντη αγορά προμήθειας τροφών για γουνοφόρα ζώα και δραστηριοποιείτο μέσω της θυγατρικής της εταιρείας (ΜΠΟΣΜΑΝ ΜΙΝΚ ΦΑΡΜ ΑΕ) στην κατάντη αγορά (αγορά εκτροφής και εμπορίας γουνοφόρων ζώων), ωστόσο έκρινε ότι δεν συντρέχει η (σωρευτικώς προβλεπόμενη) προϋπόθεση της καταχρηστικής εκμετάλλευσης αυτής υπό την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3959/2011, ειδικότερα δε, υπό την έννοια της παραγράφου 2 (β) και (γ) του άρθρου 2 του ν. 3959/2011 (αδικαιολόγητη άρνηση πωλήσεως). Και τούτο κατά πρώτον διότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της νομολογίας του ΔΕΕ και της παραγράφου 81 των Κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, βάσει των οποίων για να χαρακτηριστεί μια άρνηση προμήθειας ως καταχρηστική θα πρέπει να αφορά αντικειμενικά απαραίτητη παροχή και να οδηγεί σε εξάλειψη του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε αγορά επόμενου σταδίου. Ειδικότερα, όσον αφορά στο εάν η άρνηση προμήθειας αφορά σε προϊόν αντικειμενικά απαραίτητο για την άσκηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε αγορά επόμενου σταδίου, η Επιτροπή Ανταγωνισμού δέχθηκε τα εξής. Με βάση τα στοιχεία του φακέλου, ο προσφεύγων θα μπορούσε να προμηθευτεί ξηρά τροφή, έστω προσωρινώς, προκειμένου να αποφευχθεί ο αφανισμός των ζώων της φάρμας του, τουλάχιστον μέχρι να εξευρεθεί κάποια λύση και να αποκατασταθεί η ομαλή τροφοδοσία από την παρεμβαίνουσα, ενόψει του επικείμενου κινδύνου θανάτου των ζώων. Συνεπώς, η προμήθεια νωπής τροφής από την παρεμβαίνουσα δεν ήταν, εν προκειμένω, αντικειμενικά απαραίτητη για τον προσφεύγοντα. Ακόμα όμως και εάν ήθελε υποτεθεί ότι η προμήθεια τροφής από την παρεμβαίνουσα ήταν αντικειμενικά απαραίτητη, η διακοπή από την παρεμβαίνουσα της προμήθειας ζωοτροφής προς τον προσφεύγοντα δεν ήταν δυνατό να οδηγήσει σε περιορισμό ή εξάλειψη του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά επόμενου σταδίου, ήτοι την αγορά εκτροφής και εμπορίας γουνοφόρων ζώων, στην οποία δραστηριοποιείτο ο προσφεύγων, δεδομένου ότι απέμεινε στην αγορά αυτή μεγάλος αριθμός εκτροφέν και ιδίως λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, σε κάθε

περίπτωση, η αγορά αυτή είναι οργανωμένη σε διεθνείς δημοπρασίες όπου συμμετέχουν εκτροφείς από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Συνεπώς, εφόσον η αγορά εκτροφής γουνοφόρων ζώων παρέμενε ανταγωνιστική και οι εκτροφείς σε ποσοστό μεγαλύτερο του 95% πωλούσαν τα δέρματα τους μέσω δημοπρασιών του εξωτερικού, δεν φαινόταν να υφίσταντο ζημιά οι καταναλωτές από την διακοπή προμήθειας στον προσφεύγοντα. Επισημαίνεται δε, ότι, παρά την υπερδεσπόζουσα θέση της παρεμβαίνουσας στην ανάντη αγορά (αγορά προμήθειας νωπής και ξηράς τροφής για τη σίτιση γουνοφόρων ζώων) καθώς και την παρουσία της μέσω θυγατρικής της εταιρείας (ΜΠΟΣΜΑΝ ΜΙΝΚ ΦΑΡΜ ΑΕ) στην κατάντη αγορά (αγορά εκτροφής και εμπορίας γουνοφόρων ζώων) η παρεμβαίνουσα δεν θα μπορούσε να έχει τη δυνατότητα ή το κίνητρο να εξοβελίσει τους ανταγωνιστές της στην κατάντη αγορά, λόγω του διεθνούς ανταγωνισμού στις διεθνείς δημοπρασίες. Σε κάθε περίπτωση, επισημάνθηκε ότι και μετά το κλείσιμο της φάρμας του προσφεύγοντος παρέμενε στον ελλαδικό χώρο σημαντικός αριθμός εκτροφέων, έστω και αν ήθελε υποτεθεί ότι τα προϊόντα του προσφεύγοντος ήταν ανώτερης ποιότητας, αφού ουδόλως προέκυψε ζημία των τελικών καταναλωτών, στο βαθμό που οι δημοπρασίες δερμάτων λαμβάνουν χώρα από διεθνείς οίκους και προσελκύουν μεγάλο αριθμό εκτροφέων. Σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως των προλεχθέντων, η Ε.Α. δέχθηκε ότι η διακοπή της προμήθειας εκ μέρους της παρεμβαίνουσας ήταν, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, αντικειμενικά δικαιολογημένη και τούτο διότι, όπως είχε προκύψει από τα στοιχεία του φακέλου και την προφορική διαδικασία, η παρεμβαίνουσα είχε δράσει μέσα στο πλαίσιο της προστασίας των εμπορικών της συμφερόντων, καθόσον ο προσφεύγων δεν παρείχε επαρκείς εγγυήσεις για το υψηλό χρέος του και η συμπεριφορά της παρεμβαίνουσας δεν φάνηκε δυσανάλογη προς τον ανωτέρω επιδιωκόμενο στόχο της, στο βαθμό που κατέβαλε προσπάθειες επίλυσης της διαφοράς πριν την οριστική διακοπή χορήγησης τροφής στον προσφεύγοντα. Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα είχε ζητήσει πρόσθετες εγγυήσεις από το σύνολο των πελατών της με ανοικτά υπόλοιπα, εγγυήσεις τις οποίες ο προσφεύγων αρνήθηκε να παράσχει. Ειδικότερα, από την επεξεργασία των στοιχείων που υποβλήθηκαν τόσο από τον προσφεύγοντα όσο και από την παρεμβαίνουσα, καθώς και από τα λοιπά



στοιχεία του φακέλου, συνήχθη ότι ο προσφεύγων ήταν ο μόνος εκτροφέας με οφειλή μεγάλου ύψους που είχε αρνηθεί να εξοφλήσει το χρέος του. ή να παράσχει τις εγγυήσεις που είχε ζητήσει η παρεμβαίνουσα για να συνεχίσει την παράδοση των ζωοτροφών. Οι υπόλοιποι εκτροφείς παρείχαν τις απαιτούμενες εγγυήσεις και συνέχισαν απρόσκοπτα να προμηθεύονται ζωοτροφές από την παρεμβαίνουσα. Στον επισυναπτόμενο στην 7574/21.11.2019 έκθεση της εισηγήτριας Μαρίας Ιωαννίδου πίνακα παρατίθενται 93 οφειλέτες της παρεμβαίνουσας με τα υπόλοιπα οφειλών τους, εκ των οποίων 10 έχουν παράσχει προσωπικές εγγυήσεις και 21 έχουν παράσχει εξασφαλίσεις για τις οφειλές αυτές. Όπως δε, παραδέχθηκε ο προσφεύγων, ο τελευταίος δεν ήταν σε θέση κατά τον κρίσιμο χρόνο (Αύγουστος 2014) ούτε καν να εκδώσει επιταγές, γεγονός που αποδείκνυε ότι βρισκόταν σε εξαιρετικά δύσκολη οικονομική κατάσταση. Παράλληλα, ο προσφεύγων δεν διέθετε ικανή προσωπική περιουσία, πέραν των 33.000 ζώων της φάρμας του, από τα οποία η παρεμβαίνουσα θα είχε τη δυνατότητα να ικανοποιήσει τις αξιώσεις της. Περαιτέρω, προέκυψε ότι ο δανέζικος οίκος δημοπρασιών «Korpenhagen Fur», με τον οποίο συνεργαζόταν ο προσφεύγων, επιβεβαίωσε με επιστολή του που ο ίδιος ο προσφεύγων είχε προσκομίσει, ότι κατά τα έτη 2013 και 2014, ο κλάδος γουνοποιίας επλήγη σε παγκόσμιο επίπεδο από οικονομική κρίση και ότι, λόγω της κρίσης αυτής, ο ως άνω αλλοδαπός οίκος ζήτησε από τους εκτροφείς την παροχή αυξημένων εγγυήσεων για τη σύναψη συμβολαίων πώλησης δερμάτων (ήτοι επιταγές, υποθήκες στις φάρμες και ενέχυρα στα ζώα) προς εξασφάλιση των προκαταβολών που τους χορηγούσε. Κατά το ίδιο δε, διάστημα, και για τον ως άνω λόγο, αντίστοιχες αυξημένες εγγυήσεις ζήτησε από τους εκτροφείς και η παρεμβαίνουσα, όπως προκύπτει τόσο από την ίδια την καταγγελία όσο και από τα λοιπά διαθέσιμα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης. Περαιτέρω, κατά δήλωση του ίδιου του προσφεύγοντος, η επέκταση της φάρμας του το 2012 πραγματοποιήθηκε και χάρη στην αρωγή και οικονομική ενίσχυση της παρεμβαίνουσας μέσω της πίστωσης που η τελευταία χορηγούσε στον προσφεύγοντα. Επομένως, κατά παραδοχή του προσφεύγοντος, η παρεμβαίνουσα δεν είχε εγείρει προσκόμματα στη λειτουργία της επιχείρησής του προ της σώρευσης του χρέους του προς αυτή και της έναρξης της κρίσης

στον κλάδο γουνοποιίας. Ενόψει των ανωτέρω, η Ε.Α. κατέληξε ότι η απαίτηση εκ μέρους της παρεμβαίνουσας επιπλέον εγγυήσεων από τους εκτροφείς, μεταξύ δε, αυτών και από τον προσφεύγοντα, δικαιολογούνταν από τις ειδικές συνθήκες της αγοράς κατά τον κρίσιμο χρόνο και ότι η παρεμβαίνουσα είχε καταβάλει προσπάθειες εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης και επανειλημμένως όχλησε τον προσφεύγοντα για την παροχή εγγυήσεων ή την εξόφληση της οφειλής του με στόχο τη συνέχιση παράδοσης τροφών, ωστόσο, ο προσφεύγων δεν ανταποκρίθηκε στις σχετικές οχλήσεις. Μάλιστα, η παρεμβαίνουσα είχε προτείνει στον προσφεύγοντα, μεταξύ άλλων, προς επίλυση της μεταξύ τους διένεξης, την ενεχυρίαση 25.000 εκ των 33.000 ζώων του, ώστε αφενός να διασφαλιστούν οι οικονομικές απαιτήσεις της και αφετέρου να είναι δυνατή η συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησής του προσφεύγοντος, αλλά και της συνεργασίας μεταξύ των δύο επιχειρήσεων, ωστόσο, ο προσφεύγων αρνήθηκε. Παράλληλα δε, η παρεμβαίνουσα όχλησε αντίστοιχα κατά το έτος 2014 όλους τους εκτροφείς με τους οποίους συνεργαζόταν, όπως προκύπτει από στοιχεία που ο ίδιος ο προσφεύγων είχε προσκομίσει. Εξάλλου, ο προσφεύγων είχε αιτηθεί την 13.08.2014 την έκδοση προσωρινής διαταγής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, με αντικείμενο τον εξαναγκασμό της παρεμβαίνουσας σε συνέχιση της παράδοσης τροφών προς την επιχείρησή του, ωστόσο, η προσωρινή διαταγή δεν του χορηγήθηκε, όπως παραδέχεται ο ίδιος και επιβεβαιώνει και η παρεμβαίνουσα, ήτοι ο Πρόεδρος Πρωτοδικών Κοζάνης, ενώπιον του οποίου συζητήθηκε η προσωρινή διαταγή, θεώρησε ότι, ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων που τέθηκαν υπόψιν του, δεν συνέτρεχε λόγος να υποχρεωθεί η παρεμβαίνουσα να συνεχίσει την προμήθεια ζωοτροφής προς τον προσφεύγοντα, παρότι, καθ' ομολογία του προσφεύγοντος, τα ζώα του είχαν ήδη αρχίσει να πλήττονται από ασπία. Επιπλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ένα χρόνο πριν τη διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας του είχε αποδεχτεί την πληρωμή δύο (02) συναλλαγματικών που εξέδωσε η παρεμβαίνουσα συνολικού χρηματικού ποσού με ημερομηνία λήξης την 31η.07.2013 και την 30η.09.2013 αντίστοιχα. Ωστόσο, η παρεμβαίνουσα ισχυρίστηκε ότι οι συναλλαγματικές αυτές ουδέποτε πληρώθηκαν, ο δε προσφεύγων δεν προσκόμισε οποιοδήποτε



στοιχείο σε αντίκρουση του ισχυρισμού αυτού. Με βάση όλα τα ανωτέρω, η Ε.Α. έκρινε ότι η συμπεριφορά της παρεμβαίνουσας ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη, καθώς αυτή δεν ήταν υποχρεωμένη να συνεχίσει να παραδίδει ζωοτροφές (και μάλιστα μέσω πίστωσης άνευ ορίου) σε έναν πελάτη που: α) είχε οφειλές του ύψους της οφειλής του προσφεύγοντος, η οποία (οφειλή) του μάλιστα κάλυπτε το % του κύκλου εργασιών της επιχείρησής του, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οφειλές του προς τρίτους προμηθευτές, β) δεν ήταν σε θέση δε, κατά τον κρίσιμο χρόνο (Αύγουστος 2014) ούτε καν να εκδώσει επιταγές, και, επομένως, επρόκειτο για αναξιόχρητη επιχείρηση και γ) δεν παρείχε επαρκείς εγγυήσεις για την εξόφλησή της οφειλής του, όπως για παράδειγμα την ενεχυρίαση των ζώων του, ιδίως αφ' ής στιγμής δεν διέθετε λοιπή επαρκή ατομική περιουσία, από την οποία θα είχε τη δυνατότητα η παρεμβαίνουσα να ικανοποιήσει τις ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις της, λαμβανομένου επιπλέον υπόψη ότι οι άλλοι εκτροφείς είχαν παράσχει εγγυήσεις παρότι το ύψος της οφειλής τους κάλυπτε πολύ μικρότερο ποσοστό του κύκλου εργασιών τους. Επίσης, έγινε δεκτό ότι η πώληση των δερμάτων των ζώων σε συγκεκριμένη τιμή κάθε άλλο παρά διασφαλισμένη ήταν κατά τον κρίσιμο χρόνο, δεδομένης της κρίσης στον κλάδο της γουνοποιίας, λόγω της οποίας, όπως ο ίδιος ο προσφεύγων ισχυρίστηκε, ο δανέζικος οίκος δημοπρασίας «Kopenhagen Fur» διέβλεπε μειωμένη ζήτηση και πτώση των τιμών, γι' αυτό εξάλλου και ζήτησε τη χορήγηση επιπλέον πιστώσεων από τους εκτροφείς, με τους οποίους συνεργαζόταν. Περαιτέρω, το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα δεν προέβη άμεσα σε εξοπλισμό της απαίτησής της με εκτελεστό τίτλο, παρότι είχε στη διάθεσή της συμφωνητικά αναγνώρισης χρέους, υπογεγραμμένα από τον προσφεύγοντα, αλλά, αντ' αυτού, κατέβαλε προσπάθειες εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης, προτείνοντας στον προσφεύγοντα τη λιγότερη επαχθή λύση της ενεχυρίασης των ζώων του, κατέδειξε κατά την Ε.Α., ότι η παρεμβαίνουσα στόχευε όντως στην επίλυση της διαφοράς που είχε προκύψει και όχι στην οικονομική εξόντωση του προσφεύγοντος, όπως ο ίδιος είχε ισχυριστεί. Η Ε.Α. επεσήμανε ότι ο προσφεύγων προέκρινε ως ενδεδειγμένη ενέργεια της παρεμβαίνουσας το καταφανώς επαχθές μέτρο της κατάσχεσης των ζώων του, αντί της απλής ενεχυρίασης 25.000 εξ αυτών, η οποία θα

επέτρεπε την απρόσκοπτη λειτουργία της επιχείρησής του, αφού το ενέχυρο ήταν πλασματικό και, συνεπώς, ο προσφεύγων θα εξακολουθούσε να εκτρέφει τα ζώα του και η παρεμβαίνουσα θα συνέχιζε την παροχή τροφής. Εν συνεχεία, ο προσφεύγων θα μπορούσε να αποστείλει τα δέρματα των ζώων του στον οίκο δημοπρασίας του εξωτερικού ώστε, μετά την πώλησή τους, να πραγματοποιηθεί η εκκαθάριση του λογαριασμού του και να καθορισθεί το ποσό που τελικά θα εισέπραττε, μετά την αφαίρεση του ποσού που θα λάμβανε ο αλλοδαπός οίκος δημοπρασίας. Με βάση τη σύμβαση πλασματικού ενεχύρου, η παρεμβαίνουσα θα εξασφαλιζόταν έως το ποσό του ενεχύρου. Επομένως, ο προσδιορισμός, βάσει της ως άνω σύμβασης, της αξίας ανά ζώο σε χαμηλό επίπεδο θα λειτουργούσε υπέρ του προσφεύγοντος, αφού θα του απέφερε μεγαλύτερα έσοδα, ενισχυόμενης έτσι της ρευστότητάς του, καθώς ο προσφεύγων θα όφειλε να αποδώσει στην παρεμβαίνουσα μικρότερο ποσοστό των εισπράξεών του εν συγκρίσει με την περίπτωση κατά την οποία η αξία των ζώων θα είχε προσδιορισθεί σε υψηλότερο επίπεδο. Λαμβανομένου δε υπόψη ότι, βάσει της σχετικής απάντησης της αρμόδιας Δ/σης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, ο προσφεύγων δεν αιτήθηκε ποτέ την εκταμίευση της επιδότησης, η τελευταία δεν εκταμιεύθηκε, και το κυριότερο, η σχετική επιδότηση δεν ήταν δυνατό εκ του νόμου να εκχωρηθεί σε τρίτους.(π.χ. προμηθευτές, όπως η παρεμβαίνουσα) προς ικανοποίηση οφειλών του δικαιούχου. Εξ αυτού προέκυψε, κατά την Ε.Α., ότι ο προσφεύγων αιτείτο κατ' ουσίαν την χορήγηση από την παρεμβαίνουσα ανοικτής πίστωσης άνευ ορίου χωρίς να προσφέρει την παραμικρή εγγύηση για την αποπληρωμή του υψηλότερου χρέους του έναντι της παρεμβαίνουσας. Και ναι μεν ο προσφεύγων υποστήριξε ότι δεν είχε πρόθεση να εκχωρήσει την ίδια την επιδότηση, αλλά τα χρήματα που ανέμενε να πάρει από το πρόγραμμα, ενώ, ως προς τη μη αίτηση εκταμίευσης, υποστήριξε ότι το σχέδιο κατέστη ανενεργό και δεν υπήρχε λόγος υλοποίησης μετά την καταστροφή της φάρμας του από την παρεμβαίνουσα, πλην η Ε.Α. δέχθηκε ότι οι ισχυρισμοί αυτοί ουδεμία επίρροή ασκούν στο ανεκχώρητο της απαίτησης και στο γεγονός ότι αόριστες υποσχέσεις ως προς την καταβολή των εκ της επιδότησης εισπραχθησόμενων χρημάτων, δεν συνιστούν σε καμία περίπτωση επαρκείς εγγυήσεις για την αποπληρωμή του χρέους του



προσφεύγοντος καθώς δόθηκαν μόνο προφορικά, η απαίτηση ήταν ανεκχώρητη και το ποσό δεν εκταμιεύθηκε ποτέ. Τέλος, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι «η παράλληλη αναφορά [στην [Εισήγηση] γενικά, αόριστα και όχι επώνυμα και τεκμηριωμένα και έτερων ανταγωνιστών της καταγγελλομένης, δημιουργεί την εντύπωση ότι εγώ κατά τη διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας μου από την παρεμβαίνουσα, είχα εναλλακτική λύση να ταΐσω τα ζώα μου, με αποτέλεσμα η άρνηση της παρεμβαίνουσας να μου πωλήσει ζωοτροφές να θεωρείται ότι τυγχάνει δικαιολογημένη και κατ' επέκταση όχι καταχρηστική κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 2 του ν. 3959/2011», απορρίφθηκε από την Ε.Α., με το σκεπτικό ότι συγχέει αφενός μεν το ζήτημα της εναλλαξιμότητας της τροφής αφετέρου δε, την αντικειμενικά δικαιολογημένη άρνηση. Η άρνηση της παρεμβαίνουσας να συνεχίσει την τροφοδοσία της φάρμας του προσφεύγοντος ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη για τους παραπάνω αναλυθέντες λόγους, ανεξαρτήτως εναλλαξιμότητας. Ενόψει των ανωτέρω, η Ε.Α. κατέληξε ότι η καταγγελλόμενη πρακτική δεν εμπίπτει στη διάταξη του άρθρου 2 του ν. 3959/2011 καθώς η συμπεριφορά της παρεμβαίνουσας ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη και, για το λόγο αυτό, απέρριψε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την καταγγελία, κρίνοντας, επιπλέον, ότι δεν συντρέχει λόγος περαιτέρω δράσης στην υπό κρίση υπόθεση ως προς την προαναφερόμενη εταιρία με βάση το άρθρο 102 ΣΛΕΕ.

9. Επειδή, ήδη, με την υπό κρίση προσφυγή, ο προσφεύγων διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε με πλημμελή αιτιολογία και εσφαλμένη εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού αναφορικά με το ζήτημα της ύπαρξης εναλλακτικού τρόπου σίτισης των ζώων του και της αξιολόγησης της συμπεριφοράς της παρεμβαίνουσας να διακόψει την τροφοδοσία της φάρμας του ως αντικειμενικώς δικαιολογημένης, παρά την παραδοχή της άποψης ότι κατείχε υπερδεσπύζουσα θέση στην αγορά προμήθειας τροφής για γουνοφόρα ζώα. Συναφώς, διατείνεται ότι η Ε.Α. επιχείρησε εσφαλμένως να εντάξει την περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3959/2011 στις περιπτώσεις β' και γ' της ίδιας παραγράφου, τις οποίες επίσης ερμήνευσε εσφαλμένως, αιτιολογώντας εν τέλει ελλιπώς με υπεκφυγές και λογικά άλματα την απόρριψη της καταγγελίας του. Ο ισχυρισμός αυτός, κατ' αρχάς

προβάλλεται αλυσιτελώς, αφού, σύμφωνα με το άρθρο 79 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), το παρόν Δικαστήριο, δικάζοντας επί προσφυγής, εξετάζει εξ αρχής το πραγματικό και νομικό μέρος της υπόθεσης, δυνάμενο να προβεί σε αυτοτελή διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών (ΣτΕ 620/1995 κ.ά.), υποχρεούμενο να μην ακυρώνει και αναπέμπει στη Διοίκηση την αναιτιολόγητη διοικητική πράξη, αλλά να εξαντλεί στην ουσιαστική του κρίση, αναπληρώνοντας τις τυχόν ελλείψεις της αιτιολογίας με τις κατά την εκτίμησή του διαπιστώσεις (ΣτΕ 1820/2015, 4596/2012, 2170/2003, 1496/1998 επτ.). Πέραν τούτου, ο ισχυρισμός αυτός είναι και αβάσιμος, καθόσον η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι ειδική, πλήρης και εμπεριστατωμένη, καθώς σε αυτή αναφέρονται σαφώς τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται σε προηγούμενες σκέψεις, οι εφαρμοστέοι κανόνες, οι σκέψεις και οι εκτιμήσεις της Επιτροπής που οδήγησαν στη διαμόρφωση της κρίσης της, τα ληφθέντα υπόψη αποδεικτικά στοιχεία και οι απαντήσεις της Επιτροπής επί των ισχυρισμών του προσφεύγοντος που προβλήθηκαν τόσο πριν, όσο και κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας.

10. Επειδή, ειδικότερα, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν είχε τη δυνατότητα ιδιοπαραγωγής τροφής για τα ζώα του και, σε αντίθεση με ό,τι δέχθηκε η Ε.Α., δεν διέθετε εναλλακτικό τρόπο σίτισης των ζώων του με ξηρά τροφή, κατά τον χρόνο διακοπής της τροφοδοσίας της φάρμας του από την παρεμβαίνουσα, καθόσον η τελευταία είναι η μοναδική στον ελλαδικό χώρο που παράγει και διαθέτει νωπή τροφή για το συγκεκριμένο είδος ζώων («μινκ»), ενώ η ξηρά τροφή, πέραν της ακαταλληλότητάς της, δεν παράγεται από καμία ελληνική επιχείρηση. Ως προς το ζήτημα αυτό, συνεχίζει, η Ε.Α. δεν διενήργησε την οποιαδήποτε έρευνα, όπως π.χ. αντλώντας πληροφορίες από το καθ' ύλη αρμόδιο Τμήμα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης σχετικά με την ύπαρξη επιχειρήσεων που έχουν αδειοδοτηθεί σχετικώς και το είδος των ζωοτροφών που παράγουν, ήτοι δεν κατονομάζει την πηγή, από την οποία θα μπορούσε να προμηθευθεί ξηρά τροφή και, συνεπώς, εσφαλμένα έγινε δεκτό από την Ε.Α. ότι αυτή παράγεται από την εταιρεία ΕΛΒΙΖ Α.Ε., επικαλούμενη την 80727/737/12.5.2017 (αρ. εισερ. ΕΑ 3805/5.6.2019) επιστολή του

Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής της Περιφέρειας Δυτικής
Μακεδονίας



Προς απόδειξη των ισχυρισμών του επικαλείται επίσης και προσκομίζει τις από 2.7.2020 προτάσεις της εταιρείας ΕΛΒΙΖ Α.Ε. ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, στο πλαίσιο εκδίκασης της από 17.2.2020 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε κατά της εταιρείας αυτής με αίτημα την επίδειξη εγγράφων κατ' άρθρο 455 επ. του Κ.Πολ.Δ. αναφορικά με το είδος της πωλούμενης από αυτήν τροφής. Στις εν λόγω προτάσεις η ΕΛΒΙΖ Α.Ε. αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι «... Η εταιρία μας μετά από έλεγχο που διενήργησε στα τηρούμενα ηλεκτρονικά αρχεία της δεν προέκυψε να έχει στην κατοχή της άλλα φορολογικά παραστατικά για πώληση ξηράς τροφής πέραν των υπ' αριθμ. 16859/23.4.2014, 17109/5.5.2014, 18299/10.7.2014 και 1210/27.2.2015 τιμολογίων-δελτίων αποστολής... Η εταιρία μας προέβη μόνο στις συγκεκριμένες πωλήσεις τροφής-πρώτων υλών για τα γουνοφόρα ζώα «μινκ», όπως αναφέρονται στα ως άνω κατεχόμενα από τον αντίδικο φορολογικά παραστατικά και έκτοτε δεν πώλησε ξανά ελλείψει αγοραστικού ενδιαφέροντος...». Επίσης, προσκομίζει αντίγραφα των ανωτέρω παραστατικών [δύο από τα οποία είχε προσκομίσει η παρεμβαίνουσα κατά την ακροαματική διαδικασία] για την πώληση προς τρίτους «μίγματος μινκ αναπαραγωγής αλεύρι (χύμα) 75» με το πρώτο παραστατικό, «μίγματος μινκ γαλουχίας αλεύρι (χύμα 76)» με το δεύτερο, «μίγματος μινκ ανάπτυξης αλεύρι 77» με το τρίτο και «μίγματος μινκ αναπαραγωγής αλεύρι» και με το τέταρτο, τα οποία, άλλωστε, όπως διατείνεται, αφορούν σε πρώτες ύλες. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι, και υπό την εκδοχή ότι υφίστατο η δυνατότητα προμήθειας ξηράς τροφής από εταιρείες του εξωτερικού, την ύπαρξη των οποίων πληροφορήθηκε το πρώτον από την παρεμβαίνουσα στα πλαίσια της μεταξύ τους αντιδικίας στα πολιτικά δικαστήρια, η σχετική τροφοδοσία – το κόστος της οποίας, άλλωστε, δεν ήταν σε θέση να καλύψει – δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί στο ασφυκτικό χρονικό διάστημα μερικών ημερών μετά την αιφνίδια διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας του από την παρεμβαίνουσα, δοθέντος μάλιστα ότι μετά πάροδο μικρού χρονικού διαστήματος ξεκίνησε το

φαινόμενο του κανιβαλισμού στα ζώα του, το οποίο διαδέχθηκε ο θάνατος του σκύλου του ζωϊκού του κεφαλαίου.

11. Επειδή, βάσει της νομολογίας του Δ.Ε.Ε., για να χαρακτηριστεί μια άρνηση προμήθειας ως καταχρηστική θα πρέπει να αφορά αντικειμενικά απαραίτητη παροχή και να οδηγεί σε εξάλειψη του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε αγορά επόμενου σταδίου (βλ. Συνεκδικασθείσες υποθέσεις 6 and 7-73 Istituto Chemioterapico Italiano S.p.A. and Commercial Solvents Corporation v Commission of the European Communities, ECLI:EU:C:1974:18, σκ. 25 Υπόθεση Case C-7/97 Oscar Bronner GmbH, EU:C:1998:569, σκ. 40-41, Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-241/91 P και C-242/91, Radio Telefis Eireann (RTE) και Independent Television Publications (ITP) κατά Επιτροπής (Magill), Συλλογή 1995, σ. I-743 υπόθεση C-418/01 IMS Health κατά NDC Health, Συλλογή 2004, σ. I-5039 υπόθεση T-201/04, Microsoft κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-3601). Εν προκειμένω, η παρεμβαίνουσα εταιρεία, κατά το έτος 2014, κατείχε υπερδεσπόμενη θέση στην αγορά προμήθειας τροφής (νωπής και ξηράς) για τη σίτιση των ζώων μινκ (ποσοστό %), ενώ κατείχε μονοπωλιακή θέση στην αγορά προμήθειας νωπής τροφής, η οποία είναι η πλέον κατάλληλη για την διατροφή και αναπαραγωγή τους, λόγω της φύσης των ζώων αυτών ως σαρκοφάγων. Εξάλλου, ανεξαρτήτως του γεγονότος εάν η ξηρά τροφή για τη σίτιση των ζώων αυτών είναι εφάμιλλη και ίσης διατροφικής αξίας με τη νωπή (σχετ. η 80727/737/12.5.2017 [αρ. εισερ. EA 3805/5.6.2019] επιστολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας , οι από 28.09.2017 «Έγγραφο Εξηγήσεις προς την κ. Παισματοδίκη Κοζάνης» του ιδίου, η 7872/2017 ένορκη ενώπιον της Συμβολαιογράφου Κοζάνης βεβαίωση του εκτροφέα και παραγωγού νωπής τροφής η από 10/2019 πτυχιακή εργασία της με τίτλο «εκτροφή των γουνοφόρων μινκ» και απόσπασμα από το έργο του William L. Leoschke με τίτλο «Nutrition and Nutritional Physiology of the Mink- A Historical Perspective») ή όχι (σχετ. η από 31.5.2017 χειρόγραφο επιστολή και το από 24.4.2017 «εγχειρίδιο εκτροφής γουνοφόρων ζώων» του γεωπόνου), ωστόσο, υπό συγκεκριμένες συνθήκες θα μπορούσε να αποτελέσει τουλάχιστον για περιορισμένο χρονικό

διάστημα εναλλακτική λύση σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, όπως π.χ. σε περίπτωση προσωρινής έλλειψης νωπής τροφής (σχετ. η από 19.9.2019 επιστολή του κτηνιάτρου και διατροφολόγου ειδικευμένου στα μινκ [redacted] και το από 24.4.2017 «εγχειρίδιο εκτροφής γουνοφόρων ζώων» του γεωπόνου [redacted]). Κατά την επίμαχη περίοδο (2014), ξηρά τροφή για την σίτιση των μινκ παρήγαγε η εταιρεία ΕΛΒΙΖ Α.Ε. (σχετ. τα 16859/23.4.2014 και 17109/5.5.2014 τιμολόγια-δελτία αποστολής της εν λόγω εταιρείας για την προμήθεια σε τρίτους «μίγματος μινκ αναπαραγωγής αλεύρι χύμα 75» και «μίγματος μινκ γαλουχίας αλεύρι χύμα 76» και η από 31.5.2017 χειρόγραφη επιστολή του γεωπόνου [redacted]), διαπίστωση που επιβεβαιώνει και η ίδια εταιρεία, με τις από 2.7.2020 προτάσεις της ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, που επικαλείται και προσκομίζει ο ίδιος ο προσφεύγων. Με τα δεδομένα αυτά, ο τελευταίος, μετά τη διακοπή της προμήθειας νωπής τροφής από την παρεμβαίνουσα και προκειμένου να αποσοβήσει τον κίνδυνο θανάτωσης των ζώων του λόγω ασιτίας, είχε τη δυνατότητα να προμηθευθεί ξηρά τροφή από την ΕΛΒΙΖ Α.Ε., προκειμένου να σιτίσει τα ζώα του προσωρινώς, μέχρι τη διευθέτηση των οικονομικών διενέξεων που είχε με την παρεμβαίνουσα και να αποκατασταθεί από αυτήν η ομαλή τροφοδοσία της φάρμας του. Εξάλλου, το ενδεχόμενο διακοπής της τροφοδοσίας ήταν ήδη γνωστό σ' αυτόν από την κοινοποίηση της από 10.7.2014 εξώδικης δήλωσης της παρεμβαίνουσας και μέχρι τις 3.8.2014, οπότε και έπαυσε η τροφοδοσία, είχε τα χρονικά περιθώρια να προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες για την προμήθεια από την ως άνω εταιρεία ξηράς τροφής (έστω και υπό την μορφή πρώτης ύλης). Επομένως, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί του περί ακαταλληλότητας και αδυναμίας έγκαιρης εξεύρεσης ξηράς τροφής για τη σίτιση των ζώων του, όπως προβάλλονται, είναι απορριπτέοι, ως αβάσιμοι. Εξάλλου, ο Κτηνίατρος [redacted] στην από 22.3.2017 επιστολή του και ο πρώην εκτροφέας γουνοφόρων ζώων [redacted] στην από 4.10.2019 επιστολή τους αναφέρονται στο ανέφικτο πιθανού εγχειρήματος του προσφεύγοντος να ιδιοκατασκευάσει τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή νωπή τροφή για την φάρμα του και όχι στην αδυναμία σίτισης των ζώων του με ξηρά τροφή. Επομένως, ορθώς κρίθηκε με



την προσβαλλομένη, ότι η προμήθεια νωπής τροφής από την παρεμβαίνουσα δεν ήταν αντικειμενικά απαραίτητη για τον προσφεύγοντα, ώστε να τίθεται θέμα παράβασης των κανόνων του ανταγωνισμού σε επόμενο στάδιο, ήτοι στην αγορά εκτροφής και εμπορίας γουνοφόρων ζώων, στην οποία δραστηριοποιείται ο προσφεύγων. Όμως, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι η προμήθεια τροφής από την παρεμβαίνουσα ήταν αντικειμενικά απαραίτητη για τον προσφεύγοντα, η διακοπή της προμήθειας ζωτροφής προς τη φάρμα του δεν ήταν δυνατό να οδηγήσει σε περιορισμό ή εξάλειψη του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στην αγορά επόμενου σταδίου (αγορά εκτροφής και εμπορίας δερμάτων μινκ), προς ζημία των τελικών καταναλωτών, δεδομένου ότι στην αγορά αυτή, ο προσφεύγων κατείχε, σε κάθε περίπτωση, κατά τον κρίσιμο χρόνο πολύ μικρό μερίδιο (% με βάση τα στοιχεία που είχε προσκομίσει ο ίδιος και % με βάση στοιχεία που είχε προσκομίσει η παρεμβαίνουσα), ήτοι απέμεινε στο εσωτερικό της χώρας μεγάλος αριθμός εκτροφικών μινκ-πωλητών δερμάτων και τούτο ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η αγορά αυτή είναι οργανωμένη σε διεθνείς δημοπρασίες όπου συμμετέχουν εκτροφείς από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

12. Επειδή, περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει ότι εσφαλμένα κρίθηκε, με την προσβαλλομένη, αντικειμενικώς δικαιολογημένη η διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας του από την παρεμβαίνουσα, καθόσον η τελευταία τροφοδοτούσε καθημερινά και αδιάλειπτα επί οκτώ ολόκληρα έτη τη φάρμα του, με πίστωση επί μακρό χρονικό διάστημα του τιμήματος πώλησης ζωτροφών προς το σκοπό επέκτασης και εκσυγχρονισμού της επιχείρησής του, κατόπιν προφορικής συμφωνίας μεταξύ τους, η διακοπή δε της τροφοδοσίας, η οποία εμπίπτει, κατά την άποψή του, στη διακοπή προηγούμενης προμήθειας, συνέβη αιφνιδιαστικά λίγο μετά αφού αρνήθηκε να υπογράψει τη σύσταση του ως άνω πλασματικού ενεχύρου έναντι εξευτελιστικής τιμής. Συγκεκριμένα, διατείνεται ότι στις 31.7.2014 – οπότε είχε προσέλθει στα γραφεία της παρεμβαίνουσας προκειμένου να υπογράψει τη σύμβαση εκχώρησης της απαίτησής του από το πρόγραμμα επιχορήγησης της επιχείρησής του – η παρεμβαίνουσα απαίτησε, χωρίς μάλιστα να προηγηθούν σχετικές διαβουλεύσεις, να υπογράψει σύμβαση σύστασης πλασματικού ενεχύρου σε 25.000 ζώα της φάρμας του μέχρι του ποσού των 250.000 ευρώ, ήτοι προς 10 ευρώ ανά ζώο, προκειμένου αυτή να



συνεχίσει την τροφοδοσία των ζώων του. Με τον τρόπο αυτό, συνεχίζει, η παρεμβαίνουσα, προς την οποία είχε παράσχει ισχυρή εξασφάλιση με την υπογραφή δύο συναλλαγματικών με ημερομηνία λήξεως την 31^η.7.2013 και 30^η.9.2013 συνολικού χρηματικού ποσού [] ευρώ, επιχείρησε να δεσμεύσει υπέρμετρα την οικονομική του ελευθερία, κατά κατάχρηση της μονοπωλιακής της θέσης στη σχετική αγορά, επιβάλλοντας μόνο σ' αυτόν ιδιαίτερως επαχθείς όρους συναλλαγής, ως προς την αξία, με την οποία εκτιμήθηκαν τα ζώα του. Προς απόδειξη του ισχυρισμού του αυτού επικαλείται :

α) το 20130013 τιμολόγιο της ολλανδικής εταιρείας [] [] » για την πώληση προς αυτόν 500 αρσενικών και 500 θηλυκών ζώων προς [] ευρώ το ένα αντίστοιχα, β) τις συμβάσεις ενέχυρου που είχαν υπογραφεί μεταξύ αυτής και εκτροφέων-πελατών της και τις οποίες είχε προσκομίσει η παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης, από τις οποίες προκύπτει ότι επέβαλε ενέχυρο μόλις το 2016 στα ζώα των εκτροφέων/πελατών με σταθερή τιμή αυτή των [] ευρώ ανά ζώο και γ) το 30/26.4.2017 έγγραφο του Πανελληνίου Συνδέσμου Εκτροφέων Γουνοφόρων Ζώων που προσκόμισε η ίδια ενώπιον του ως άνω Δικαστηρίου, σύμφωνα με το οποίο το κόστος εκτροφής ανά ζώο ανέρχεται κατ' έτος στο ποσό των [] ευρώ, ενώ μόνο η τροφή του κυμαίνεται στα [] ευρώ. Επίσης, υποστηρίζει ότι δεν εκτιμήθηκε ορθώς από την Ε.Α. το γεγονός ότι ήταν υφιστάμενος πελάτης της παρεμβαίνουσας, οπότε η περίπτωση της θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί με αυστηρότερα κριτήρια, ενόψει και της εξαιρετικής φύσης της παρεμβαίνουσας, ως χρηματοδοτούμενης από κρατικούς και κοινοτικούς πόρους, είναι δε έωλη η άποψή της, κατά την ακροαματική διαδικασία, ότι η συμπεριφορά της ήταν απότοκος της γενικότερης κρίσης το 2014 στην αγορά της γούνας, αφού ουδόλως θα επηρεαζόταν αυτός από την πτώση των τιμών, λόγω των ιδιαίτερα σπάνια χρωματισμών των ζώων του, ενώ, ενδεχόμενη μικρή μείωση των εσόδων του δεν ήταν αρκετή ώστε να τον εμποδίσει να αντεπεξέλθει στις δεσμεύσεις του απέναντι στην παρεμβαίνουσα, η οποία, ως εταιρεία κολοσσός, ουδεμία βλάβη θα υφίστατο, παρά την παγκόσμια κρίση στον κλάδο της γούνας. Σε κάθε περίπτωση, συνεχίζει, η παρεμβαίνουσα δεν προστάτευσε ούτε τα εμπορικά συμφέροντά της, ήτοι την είσπραξη της

απαιτήσής της, διότι τα ζώα του, που ήταν η μοναδική περιουσία του, χάθηκαν εξαιτίας της, αντιθέτως, θα μπορούσε να επιβάλει σε βάρος του αναγκαστικά μέτρα (κατάσχεση και πλειστηριασμό), αφού διέθετε εκτελεστό τίτλο. Επιπλέον, διατείνεται ότι η Ε.Α. δεν αξιολόγησε δεόντως τους προβληθέντες ισχυρισμούς του αναφορικά με τα εξής ζητήματα: Α) Η κατηγοριοποίηση εκ μέρους της παρεμβαίνουσας των οφειλετών της ήταν ψευδής και κατασκευασμένη από αυτήν, προκειμένου να μην χαρακτηριστεί η διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας του καταχρηστική. Β) Η μη εκταμίευση της χρηματοδότησης από το πρόγραμμα επιδότησης «Μέτρο 121» του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ήταν αποτέλεσμα επιλογής του, λόγω της καταστροφής της φάρμας του και του αφανισμού των ζώων του κατά τον προγραμματισμένο χρόνο εκταμίευσης (2015). Γ) Το γεγονός ότι δεν ήταν σε θέση να καλύψει τις οφειλές του με προσωπικές εγγυήσεις, οφειλόταν στο γεγονός ότι διατηρούσε ατομική επιχείρηση και όχι εταιρεία. Δ) Η κατάθεση εκ μέρους της παρεμβαίνουσας της αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής σε βάρος του έγινε προτού να τον ενημερώσει για την πρόθεσή της να απαιτήσει την ολοσχερή εξόφληση της οφειλής του και προτού να συνάψει σύμβαση πώλησης των δερμάτων των ζώων του με τον οίκο δημοπρασιών «Kopenhagen Fur», τα γεγονότα δε αυτά αποδεικνύουν, κατά τους ισχυρισμούς του, την κακοπιστία της τόσο κατά την επί διήμερο διαπραγμάτευσή τους, όσο και κατά τη διαδικασία συζήτησης του αιτήματός του για την χορήγηση προσωρινής διαταγής για τη συνέχιση της τροφοδοσίας της φάρμας του τον 8/2014, χρόνο, κατά τον οποίο αυτή είχε αποκρύψει το γεγονός ότι η απαίτησή της ήταν εξοπλισμένη με εκτελεστό τίτλο, αφού είχε ήδη εκδοθεί η 321/28.7.2014 διαταγή πληρωμής σε βάρος του, η έκδοση της οποίας μετά την πάροδο μηνός από την υποβολή της σχετικής αίτησης (23.6.2014) διευκόλυνε τα σχέδια της, ώστε αφ' ενός μεν να περιέλθει εν τέλει σ' αυτήν το σύνολο της ζωϊκής παραγωγής της φάρμας του έναντι του ευτελούς τιμήματος των ευρώ, αφ' ετέρου να δοθεί μήνυμα στους υπόλοιπους εκτροφείς ότι η βιωσιμότητά τους εξαρτάται από αυτήν. Τέλος, ενδεικτικό των εκβιαστικών μέσων που χρησιμοποίησε σε βάρος του η παρεμβαίνουσα, προκειμένου να τρομοκρατήσει τους λοιπούς εκτροφείς/πελάτες της συνιστά, κατά την άποψή του, και το γεγονός ότι



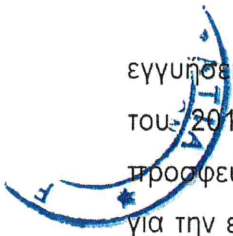
προτίμησε να του επιδώσει την ως άνω διαταγή πληρωμής όχι αμέσως με την έκδοσή της, ώστε να κατασχέσει τα ζώντα ζώα του, αλλά στις 15.9.2014, οπότε δεν είχε μείνει κανένα ζωντανό ζώο στη φάρμα του.

13. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το Δικαστήριο λαμβάνει ιδιαίτερως υπόψη τα εξής : Κατά τα μη αμφισβητούμενα, κατά τα 2013 και 2014, μετά την κάθετη πτώση των τιμών των ελληνικών και αλλοδαπών δερμάτων στις διεθνείς δημοπρασίες του 2014 (από 53,93€ μέση τιμή το 2013 σε 23,81€ το 2014) και την αλλαγή πολιτικής του δανέζικου οίκου δημοπρασιών «Kopenhagen Fur», στον οποίο πωλείτο το μεγαλύτερο ποσοστό των δερμάτων των ελλήνων εκτροφέων γουνοφόρων ζώων μινκ (παροχή εγγυήσεων για την χορήγηση προκαταβολών), η παρεμβαίνουσα επέδωσε στους εκτροφείς/πελάτες της τις από 11.7.2014 σχετικές εξώδικες δηλώσεις, με αίτημα την άμεση εξόφληση των οφειλών Μαΐου-Ιουνίου 2014, άλλως, την διακοπή της τροφοδοσίας τους στις 16.7.2014 (σχετ. οι προσκομιζόμενες από τον προσφεύγοντα εξώδικες προσκλήσεις προς τους

Αντίστοιχες εξώδικες δηλώσεις με ημερομηνία 21.7.2014 επέδωσε σε εκτροφείς/πελάτες της με αίτημα την άμεση εξόφληση των οφειλών τους (σχετ. οι προσκομιζόμενες από τον προσφεύγοντα εξώδικες δηλώσεις προς τους

κλπ). Επίσης, η παρεμβαίνουσα αποφάσισε, κατά το παράδειγμα του δανέζικου οίκου δημοπρασίας και προς εξασφάλιση των ανοικτών πιστώσεων που παρείχε στους εκτροφείς γουνοφόρων ζώων/πελάτες της, να λαμβάνει από αυτούς προσωπικές

Αριθμός απόφασης : 157/2022



εγγυήσεις. Τέτοιες εγγυήσεις είχε λάβει από διάφορους οφειλέτες της τον Ιούλιο του 2014, ήτοι πριν από τη διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας του προσφεύγοντος στις 3.8.2014 (ενδεικτικώς : η από 30.7.2014 δήλωση εγγύησης για την εταιρεία [redacted], η από 20.7.2014 δήλωση εγγύησης για την εταιρεία [redacted] η από 20.7.2014 δήλωση εγγύησης για τις εταιρείες [redacted] και [redacted] [redacted] και η από 20.7.2014 δήλωση εγγύησης για την εταιρεία [redacted]). Και ναι μεν, κατά τα μη αμφισβητούμενα από την παρεμβαίνουσα, η τελευταία απαίτηση από τον προσφεύγοντα, προς εξασφάλισή της, την υπογραφή σύμβασης σύστασης πλασματικού ενέχυρου, ήτοι χωρίς παράδοση της νομής, σύμφωνα με το ν. 2844/2000, για τα 25.000 από τα 33.000 ζώα του (προς 10 ευρώ ανά ζώο), προκειμένου να συνεχιστεί η τροφοδοσία της φάρμας του, χωρίς να προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας ότι είχε ζητήσει παρόμοια εγγύηση και από τους λοιπούς οφειλέτες της, την οποία απαίτηση σε μεταγενέστερο χρόνο (2016) (σχετ. οι προσκομιζόμενες σχετικές συμβάσεις με τους [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] κ.λπ.), πλην, η ως άνω απαίτηση της παρεμβαίνουσας κατά τον συγκεκριμένο χρόνο (Ιούλιος του 2014), δεν μπορεί να θεωρηθεί υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες ότι συνιστούσε επιβολή επαχθούς όρου συναλλαγής σε βάρος του και τούτο διότι : Το ενέχυρο ως πλασματικό, θα λειτουργούσε και υπέρ του προσφεύγοντος, αφού θα συνέχιζε να λειτουργεί η φάρμα του και, μετά την αποστολή των δερμάτων των ζώων του στον οίκο δημοπρασίας του εξωτερικού και την πώλησή τους, με την είσπραξη του σχετικού τιμήματος (μετά την αφαίρεση του ποσού που θα λάμβανε ο αλλοδαπός οίκος δημοπρασίας) θα απέδιδε μέρος των οφειλών του προς την παρεμβαίνουσα (ύψους [redacted] ευρώ), το οποίο, σε κάθε περίπτωση, θα ήταν μικρότερο εν συγκρίσει με την περίπτωση, κατά την οποία η αξία των ζώων θα είχε προσδιορισθεί σε υψηλότερο επίπεδο. Ενόψει των ανωτέρω και δεδομένου ότι : α) η συνολική οφειλή του προσφεύγοντος προς την παρεμβαίνουσα



ανερχόταν, κατά δήλωσή του, στο ποσό των [] € (ποσοστό []% του κύκλου εργασιών του), για την οποία είχε υπογράψει τον Μάιο του 2014 σχετική αναγνώριση χρέους, β) η οφειλή αυτή ήταν για το έτος 2014 η τρίτη μεγαλύτερη ληξιπρόθεσμη μεταξύ 93 οφειλών, που είχαν αντίστοιχοι πελάτες της, σύμφωνα με τον επισυναπτόμενο στην 7574/21.11.2019 έκθεση της εισηγήτριας Μαρίας Ιωαννίδου πίνακα οφειλετών της παρεμβαίνουσας για το 2014, τα δεδομένα του οποίου δεν αμφισβητούνται από τον προσφεύγοντα, γ) η παρεμβαίνουσα, πριν από τη διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας του προσφεύγοντος, είχε αποστείλει προς αυτόν αρχικά την από 11.7.2014 εξώδικη δήλωση, με την οποία τον είχε ενημερώσει για το ενδεχόμενο διακοπής της τροφοδοσίας της φάρμας του στις 16.7.2014 σε περίπτωση μη εξόφλησης μέρους της οφειλής του ύψους [] ευρώ ([] ευρώ αξία ζωοτροφών μηνός Μαΐου 2014 + [] ευρώ αξία ζωοτροφών μηνός Ιουνίου 2014) και στη συνέχεια, εφόσον δεν ανταποκρίθηκε σχετικώς, την από 21.7.2014 εξώδικη δήλωση, με την οποία ζήτησε την εξόφληση της οφειλής του, παρόμοιο δε αίτημα είχε αποστείλει, όπως αναφέρθηκε, προς όλους τους εκτροφείς/πελάτες της, δ) ότι για την ως άνω οφειλή του ο προσφεύγων δεν παρείχε προς την παρεμβαίνουσα οποιαδήποτε εγγύηση, εν αντιθέσει με άλλους εκτροφείς-πελάτες της, οι οποίοι είχαν παράσχει, κατά τα αμέσως προαναφερόμενα, προσωπικές εγγυήσεις και εξασφαλίσεις (βλ. και τον επισυναπτόμενο στην 7574/21.11.2019 έκθεση της εισηγήτριας Μαρίας Ιωαννίδου πίνακα οφειλετών της παρεμβαίνουσας), ε) ότι ο προσφεύγων, όπως είχε ομολογήσει ο ίδιος δεν ήταν σε θέση, κατά τον κρίσιμο χρόνο (Αύγουστος 2014) ούτε καν να εκδώσει επιταγές, []

[] ενώ δεν διέθετε ικανή προσωπική περιουσία, πέραν των 33.000 ζώων της φάρμας του, στ) ότι οι δύο συναλλαγματικές που είχε αποδεχθεί συνολικού χρηματικού ποσού [] €, με ημερομηνία λήξης την 31η.07.2013 και την 30η.09.2013 ουδέποτε πληρώθηκαν και ζ) όπως ο ίδιος είχε αναφέρει στην καταγγελία του, η επέκταση της φάρμας του από το 2011 και εφεξής πραγματοποιήθηκε και χάρη στην αρωγή και οικονομική ενίσχυση της παρεμβαίνουσας μέσω της πίστωσης που η τελευταία του χορηγούσε συνεχώς για τρία έτη, επομένως αυτή μέχρι την έναρξη της κρίσης στον κλάδο της



Αριθμός απόφασης : 157/2022

γουνοποιίας και την αύξηση της οφειλής του δεν είχε εγείρει προσκόμματα στη λειτουργία της επιχείρησής του, το Δικαστήριο κρίνει ότι η διακοπή της τροφοδοσίας της φάρμας του προσφεύγοντος εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, η οποία είχε καταβάλει προσπάθειες εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης και επανειλημμένως όχλησε τον προσφεύγοντα για την παροχή εγγυήσεων ή την εξόφληση της οφειλής του, οχλήσεις, στις οποίες αυτός δεν ανταποκρίθηκε, ήταν, υπό τις ως άνω συνθήκες, αντικειμενικώς δικαιολογημένη, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 4, καθόσον μοναδικό στόχο είχε τη θεμιτή προάσπιση των οικονομικών συμφερόντων της. Εξάλλου, απορριπτέοι, ως αβάσιμοι, είναι οι ειδικότεροι προβαλλόμενοι από τον προσφεύγοντα ισχυρισμοί, καθόσον: Α) Και υπό την εκδοχή ότι η κατηγοριοποίηση των οφειλετών της παρεμβαίνουσας ήταν ψευδής και κατασκευασμένη δεν αναιρείται η ως άνω κρίση περί του ότι η τελευταία δεν προέβη σε διακριτική μεταχείριση του προσφεύγοντος, όπως δεν αναιρείται η κρίση αυτή και με την παραδοχή ότι ο ίδιος ήταν υφιστάμενος πελάτης και ότι η παρεμβαίνουσα χρηματοδοτείται από κρατικούς και κοινοτικούς πόρους. Β) Η επιδότηση από το πρόγραμμα «Μέτρο 121» του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δεν ήταν δυνατόν, σύμφωνα με το άρθρο 29 της ΥΑ 11308/16-11-2010 (ΦΕΚ 1664/Β/2010), να εκχωρηθεί στην παρεμβαίνουσα, προς εξασφάλιση των απαιτήσεών της έναντι του προσφεύγοντος, ο οποίος, σε κάθε περίπτωση δεν αιτήθηκε ποτέ την εκταμίευση της εν λόγω επιδότησης, ενώ τυχόν αόριστες υποσχέσεις του ως προς την καταβολή στην παρεμβαίνουσα των χρημάτων από την εν λόγω επιδότηση, δεν συνιστούν σε καμία περίπτωση επαρκείς εγγυήσεις για την αποπληρωμή του χρέους του. Γ) Η πώληση των δερμάτων των ζώων σε συγκεκριμένη τιμή κάθε άλλο παρά διασφαλισμένη ήταν κατά τον κρίσιμο χρόνο, έστω και υπό την εκδοχή ότι τα δέρματα των ζώων του προσφεύγοντος ήταν άριστης ποιότητας, δεδομένης της κρίσης στον κλάδο της γουνοποιίας, λόγω της οποίας ο δανέζικος οίκος δημοπρασίας «Kopenhagen Fur» διέβλεπε μειωμένη ζήτηση και πτώση των τιμών, γι' αυτό εξάλλου και ζήτησε τη χορήγηση επιπλέον πιστώσεων από τους εκτροφείς, με τους οποίους συνεργαζόταν. Δ) Το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα δεν προέβη άμεσα σε εξοπλισμό της απαίτησής της με εκτελεστό τίτλο, παρότι είχε στη διάθεσή της υπογεγραμμένα από τον



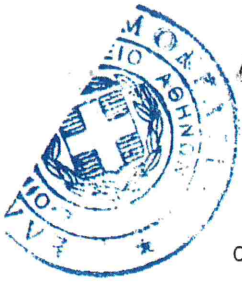
προσφεύγοντα συμφωνητικά αναγνώρισης χρέους και την 321/2014 Διαταγή Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κοζάνης σε βάρος του, αλλά αντ' αυτών, κατέβαλε προσπάθειες εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης, προτείνοντας σ' αυτόν τη λιγότερη επαχθή λύση της ενεχυρίασης των ζώων του, καταδεικνύει ότι η παρεμβαίνουσα στόχευε όντως στην επίλυση της διαφοράς που είχε προκύψει και όχι στην παραδειγματική για χάρη των λοιπών εκτροφέων-πελατών της τιμωρία του, μέσω της οικονομικής εξόντωσής του, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται. Ενόψει των ανωτέρω, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι η σίπιση των ζώων του προσφεύγοντος με νωπή τροφή ήταν αντικειμενικώς απαραίτητη, η άρνηση της παρεμβαίνουσας να προμηθεύσει από 3.8.2014 και εφεξής με τροφή τη φάρμα του προσφεύγοντος δεν στοιχειοθετεί, για τους λόγους που εκτέθηκαν, παράβαση εκ μέρους της των διατάξεων της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού και, συνεπώς, νόμιμα και ορθά η Ε.Α. απέρριψε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την καταγγελία του προσφεύγοντος κατά της παρεμβαίνουσας.

14. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή, να γίνει δεκτή η παρέμβαση, να διαταχθεί η περιέλευση του παραβόλου που κατέβαλε ο προσφεύγων στο Ελληνικό Δημόσιο (άρθρα 45 παρ. 2 ν. 3959/2011 και 277 παρ. 9 Κ.Δ.Δ), να επιστραφεί στην παρεμβαίνουσα το παράβολο που κατέβαλε (άρθρα 45 παρ.2 ν.3959/2011 και 277 παρ. 9 Κ.Δ.Δ.) και να επιβληθούν σε βάρος του προσφεύγοντος τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, ποσού 341 ευρώ (παράσταση: 256 ευρώ + υπόμνημα: 85 ευρώ), καθώς και τα δικαστικά έξοδα της παρεμβαίνουσας, ποσού 576 ευρώ (παρέμβαση: 235 ευρώ + παράσταση: 256 ευρώ + υπόμνημα: 85 ευρώ) σύμφωνα με το παράρτημα Ι του ν. 4194/2013 (Α' 208), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 παρ. 14 του ν. 4205/2013 (Α' 242) και το άρθρο 275 παρ.1 Κ.Δ.Δ.).

Δια ταύτα

-Απορρίπτει την προσφυγή.

-Δέχεται την παρέμβαση.



Αριθμός απόφασης : 157/2022

-Διατάσσει την περιέλευση στο Ελληνικό Δημόσιο του καταβληθέντος από τον προσφεύγοντα παραβόλου.

-Διατάσσει την επιστροφή στην παρεμβαίνουσα εταιρεία του παραβόλου που κατέβαλε.

-Επιβάλλει στον προσφεύγοντα τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής Ανταγωνισμού ποσού τριακοσίων σαράντα ενός (341) ευρώ. Και

-Επιβάλλει στον προσφεύγοντα τα δικαστικά έξοδα της παρεμβαίνουσας ποσού πεντακοσίων εβδομήντα έξι (576) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 15 Δεκεμβρίου 2021 και δημοσιεύθηκε στην ίδια πόλη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 20 Ιανουαρίου 2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΥΤΡΙΚΗΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΝΤΟΥΒΛΗ



ΑΚΡΙΒΕΣ Φ/ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα 4-3-2022
.....Η Γραμματέας

ΕΛΕΝΗ ΜΠΙΛΑΚΗ



2000
11
18

